NUMER 42.

DZIENNIK POWSZECHNY

7/19 Listopada 1861 r.

BIURO REDAKCJI: Krakowskie-Przedmieście Nr. 415.

Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku, nie zwracają się.

Pismo Urzędowe, Polityczne i Naukowe.

PRENUMERATA: w Biurze Redakcji Nr. 415.

Oraz na wszystkich Stacyach Pocztowych w Cesarstwie i Królestwie.

Prenumerata w Warszawie: Rocznie Rs. 8.—Półrocznie Rs. 4.—Kwartalnie Rs. 2. Miesięcznie kop. 67—Nr. pojedynczy kop. 5.

Wtorek, 19 Listopada 1861.

Prenumerata na Prowincyi: Rocznie Rs. 9 k. 20.—Półrocznie 4 k. 60.—Kwartalnie Rs. 2 k. 30. Za przesyłkę w kopertach Kwartalnie Rs. 1.

SPIS RZECZY.

CZĘŚĆ URZĘDOWA. — Wiadomości urzędowe z Królestwa i z Cesarstwa.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA. — Wiadomości Zagraniczne.

Wiadomości rozmaite.

Statystyka, (ciąg dalszy).

Ceny targowe.

Kursa papierów publicznych i pieniędzy.

Kolej żelazna.

Obwieszczenia.

RZECZY STAROŻYTNICZE. - - Opis starożytności znajdujących się w Królestwie Polskiem, (ciąg dalszy).

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II,

Cesarza Wszech Rosji, Króla Polskiego,

&. &. &.

Rada Administracyjna.

Dotychczasowy skład Policji Miasta Stołecznego Warszawy, z powodu zbyt ograniczonej liczby Urzędników i niższych stopni, nie zapewnia publicznego porządku, bezpieczeństwa mieszkańców i ich mienia, przeto nie daje rękojmi należytego pełnienia właściwych jej obowiązków.

Uznając koniecznem powiększyć stosownie do rzeczywistej potrzeby, środki miejscowej policji, jak równie wziąwszy na uwagę niedostateczne uposażenie służby Policyjnej, Rada Administracyjna Królestwa z mocy Najwyższego zezwolenia opartego na jej wnioskach, na przedstawienie Warszawskiego Wojennego Jenerał-Gubernatora, postanowiła i stanowi:

I. *O Urzędnikach i Oficjalistach Policji.*

Art. 1. Skład Policji miejscowej powiększyć, a mianowicie:

a) do pomocy Ober-Policmajstrowi dodać jeszcze jednego Policmajstra i trzech Urzędników do szczególnych poruczeń;

b) do czynności w Kancelarjach Policmajstrów, przeznaczyć każdemu jednego Sekretarza i dwóch Kancelistów;

c) w Biórze Ober-Policmajstra ustanowić posady:
Młodszego Tłomacza,
Drugiego Rachmistrza i
Dziennikarza Wydziałowego;

d) dotychczasową Sekcję Paszportową, nazwać: „Wydziałem Paszportowym," a kierującego tą Sekcją Starszego Sekretarza, mianować Naczelnikiem Wydziału;

e) liczbę dozorców rewirowych powiększyć do dwustu czterdziestu i pod wzgędem płacy podzielić ich na dwie klasy, licząc w każdej po stu dwudziestu.

Zasady co do płacy, zastosować i do dozorców Wydziału Indygacyjnego.

f) Oznaczoną postanowiem Rady Administracyjnej Królestwa, 15 (27) Października 1845 r., dla Bióra Ober-Policmajstra i Wydziałów Policji Wykonawczej liczbę 47 aplikantów, powiększyć do ośmdziesięciu, z których przeznaczyć po pięciu do każdego Cyrkułu, a to w celu przysposobienia ich na dozorców rewirowych.

Art. 2. Na Policmajstrów przeznaczani będą Sztabs-Oficerowie wojskowi; na wszystkie zaś inne posady klassowe etatem Policji objęte, przyjmować tak Urzędników Cywilnych, jak i Wojskowych Sztabs- i Ober-Oficerów.

Posady dozorców rewirowych, zamieszczać koniecznie umiejącemi czytać i pisać po polsku, przedewszystkiem krajowcami, niewyłączając wszakże i pochodzących z Cesarstwa.

Art. 3. Urzędnicy Cywilni i Oficjaliści, mianowani będą na zasadach postanowieniem Namiestnika Królestwa z dnia 11 (23) Lipca 1859 r. wskazanych; a Sztabs- i Ober-Oficerowie, przez Rozkazy Najwyższe, po stosownem zniesieniu się z kim wypadać będzie.

Art. 4. Komisarz *Taks* i zostający przy nim Adjunkt i 8 Dozorców, stosownie do wyżej wzmiankowanego Najwyższego zezwolenia, z dniem 20 Sierpnia (1 Września) roku bieżącego oddani zostali pod zwierzchnictwo Magistratu Mjasta Stołecznego Warszawy. Takową zmianę dawnego porządku, w celu przekonania się o jej użyteczności, pozostawić na rok jeden; po upływie zaś tego czasu, wejść z przedstawieniem co do pozostawienia tej gałęzi służby na czas dalszy przy Magistracie, lub też wcielenia napowrót do składu Policji.

II. *Straż Policyjna.*

Art. 5. Warszawską Policyjną Komendę utworzoną przez postanowienie Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 10 (22) Lutego roku bieżącego, mianować „Strażą Policyjną."

Art. 6. Posady Naczelnika Komendy Policyjnej w stopniu Sztabs-Oficera i Sekretarza przy nim zwinąć. Ober-Oficerów zostających w tej Komendzie, wcielić do Straży Policyjnej.

Art. 7. Określoną powyższem postanowieniem liczbę Ober-Oficerów, podnieść do dwudziestu czterech, a niższych stopni do tysiąca ludzi.

Art. 8. Straż Policyjna składać się będzie:
z dwunastu starszych Ober-Oficerów,
dwunastu ich Pomocników,
dwunastu feldfebli,
stu siedmiu dozorców Straży Policyjnej,
trzystu siedmiu Strażników Policyjnych wyższej płacy,
sześciuset czternastu takichże Strażników niższej płacy.

Art. 9. Straż powyższa zostawać ma w bezpośrednim zarządzie Ober-Policmajstra, pod głównem zwierzchnictwem Warszawskiego Wojennego Jenerał-Gubernatora.

Art. 10. Na posady przez Oficerów w Straży Policyjnej zajmowane, dozwala się zamieszczać i Urzędników klasowych.

Art. 11. Przy obecnem urządzeniu Straży, liczbę stopni nizszych, o ile za wcieleniem do niej zostających w Komendzie Policyjnej i przysłanych z Cesarstwa z tutejszych mieszkańców, do kompletu brakować będzie, stosownie do Najwyższego zezwolenia, uzupełnić wyborem czasowo-urlopowanych wszelkiej broni z Królestwa pochodzących, umiejących czytać i pisać.

Dozwala się przy tem kompletować Straż Policyjną, niższemi stopniami z wojsk w Królestwie konsystujących, tak krajowcami jak równie pochodzącymi z Cesarstwa, umiejącymi mówić po polsku.

Art. 12. Na przyszłość kompletować Straż Policyjną:

a) Z ochotników krajowców, zapewniając ulegającym poborowi do wojska, uwolnienie na zawsze od zaciągu wojskowego, po wysłużeniu nienagannie ośmiu lat w Straży.

b) W braku ochotników, kompletować Straż zaciągowymi Królestwa Polskiego, mającymi niemniej jak 25 lat wieku, zmniejszając im o trzy lata ogólny termin wysługi.

Kompletowanie Straży zaciągowymi, ma być dopełniane na skutek zniesienia się Warszawskiego Wojennego Jenerał-Gubernatora z Kancelarją Namiestnika Królestwa.

Art. 13. Niższym stopniom Straży Policyjnej, którzy w ciągu służby swej odznaczać się będą dobrem postępowaniem i gorliwością, nadaje się prawo awansowania na dozorców rewirowych, z zaliczeniem całkowitego czasu służby, stosownie do Artykułu 24 Ukazu Najwyższego z dnia 2 (14) Lipca 1841 roku, do ogólnej wysługi, z prawem do pensji emerytalnej, po wniesieniu przepisanej składki.

Art. 14. Uwolnienie od Straży ochotników przed terminem ośmioletnim, może mieć miejsce tylko w razie zupełnej utraty zdrowia i nie zdolności do dalszej służby.

Ochotnik wydalony ze służby przed zakreślonym terminem z powodu złego sprawowania się, utraca prawo na uwolnienie go od zaciagu wojskowego.

Art. 15. Odzież dla Urzędników Policyjnych służby zewnętrznej, jak równie ubranie, amunicja i uzbrojenie dla dozorców rewirowych i dla niższych stopni Straży Policyjnej, mają być zastosowane do Najwyżej zatwierdzonych 18 (30) Lipca r. b. opisu i rysunków. Co się zaś tycze umundurowania dla Oficerów, takowe ma być podług formy ustanowionej dla stolic Cesarstwa.

Art. 16. Niższe stopnie Straży Policyjnej, za wykroczenia w służbie ulegać mają, stosownie do uznania Władzy, karom, na zasadzie ustaw wojskowych; za występki zaś oddawani będą pod sąd wojenny, za szczegółowemi decyzjami Wojennego Jenerał-Gubernatora na przedstawienie Ober-Policmajstra.

III. *Podział służby i miasta pod względem policyjnym.*

Art. 17. Dla bliższego i ciągłego dozoru nad należytem wykonaniem ciążących służbę Policyjną obowiązków, niemniej też nad zachowaniem przez mieszkańców przepisów policyjnych, Miasto Warszawę podzielić na dwa oddziały, oddając każdy z takowych pod bezpośredni dozór Policmajstra.

Do oddziału pierwszego,

należeć mają Cyrkuły: I z dołączeniem części Cyrkułu XI, a mianowicie: prawej strony ulicy Bednarskiej od starego mostu do Krakowskiego-Przedmieścia, prawej strony Krakowskiego-Przedmieścia do ulicy Koziej i przez tęż ulicę do Miodowej; Cyrkuły: II, III, IV, V, VI i XII.

Do oddziału drugiego,

Cyrkuły: VII, VIII, IX, X i XI za wyłączeniem części z tego Cyrkułu do I-go wcielonej.

Art. 18. Istniejące obecnie rewiry, jako zbyt obszerne, a tem samem pozbawiające dozorców rewirowych możności zadość uczynienia obowiązkom służbowym, podzielić na mniejsze, podnosząc ich liczbę do 240, odpowiednio liczbie dozorców rewirowych.

Art. 19. Straż Policyjną rozmieścić po Cyrkułach, przeznaczając na każdy Cyrkuł jednego Starszego Oficera, jednego Pomocnika, jednego feldfebla i odpowiednią liczbę niższych stopni, stosownie do ilości posterunków w Cyrkule. Oddział zaś rezerwowy umieścić w gmachu Ratusza.

Art. 20. W celu podania środków Strażnikom Policyjnym do dokładnego obeznania się z miejscowością i mieszkańcami, przyjąć za stałą zasadę, ażeby na też same posterunki przeznaczani byli zawsze jedni i ciż sami ludzie.

Art. 21. Straż Policyjna tak co do służby jako i pod względem gospodarczym w cyrkułach, zależną być ma od Komisarzy właściwego Cyrkułu; a oddział rezerwowy zostający w Gmachu Ratusza, od jednego z Urzędników do szczególnych poruczeń.

IV. *Lokale dla Zarządów i służby Cyrkułowej.*

Art. 22. Zarządy Policyjne w Cyrkułach do czasu pobudowania oddzielnych w każdym Cyrkule domów, umieścić o ile możność dozwoli, w gmachach rządowych, a gdzie takowych niema, wynająć domy prywatne, z warunkiem, ażeby w lokalach najętych na cel powyższy, pomieścić się mogli: Komisarz Cyrkułowy, Adjunkt, dwóch Oficerów, Sekretarz, Kanceliści, Aplikanci i Straż Policyjna Cyrkułowa. Oprócz tego mają być: dwa pokoje dla osób aresztowanych i jeden dla czasowego przytułku chorych. Dla dozorców rewirowych naznaczyć kwatery, dla każdego w środku jego rewiru.

Art. 23. Koszt najmu pomieszczeń dla Urzędów Policyjnych w Cyrkułach, z meblami, utensyljami biórowemi, opałem i światłem, stosownie do obrachowania poniesie miasto.

Art. 24. W widokach dobra służby i większej dogodności, Kasa Skarbu Królestwa Polskiego, asygnować ma stopniowo, jednorazowe summy, na budowę gmachów dla pomieszczenia Urzędników Policyjnych w Cyrkułach, w miejsce wynajmowanych obecnie kosztem funduszów miejskich. Gmachy te po ukończeniu oddawane będą na własność miasta, które w takim razie przyjmie na siebie obowiązek utrzymania tychże gmachów i dostarczenie na potrzeby Urzędów Policyjnych opału i światła.

V. *Koszta utrzymania Policji.*

Art. 25. Utrzymanie Policji łącznie ze Strażami Policyjną i Ogniową a mianowicie: płace, kwáterunkowe, opał, światło i furaż, umundurowanie, amunicja i inne potrzeby, oznaczone są zatwierdzającemi się jednocześnie szczegółowemi etatami, sporządzonemi na zasadzie przedstawionych przez Radę Administracyjną wyliczeń Najwyżej przyjętych.

Projekt do Etatu utrzymania Policji i Straży Policyjnej i Ogniowej, stosownie do obowiązujących przepisów, corocznie przedstawianym być ma pod zatwierdzenie Rady Administracyjnej, rachunki zaś Najwyższej Izbie Obrachunkowej składane.

Art. 26. Koszta na utrzymanie Policji i Straży w tym roku, obliczone wraz z summą na nieprzewidziane wydatki na 510,425 rs. zaregulować: do Kasy Miejskiej w cyfrze dotąd na utrzymanie Policji uiszczanej, to jest rs. 203,796, resztujące zaś, do funduszów Skarbu Królestwa Polskiego.

Summę na niezbędne nieprzewidziane wydatki, stanowiącą rs. 37,891, niezależnio od funduszów na pokrycie etatu Policji, stosownie do Najwyższego zezwolenia, asygnować corocznie z Kasy Królestwa, do rozporządzenia Warszawskiego Wojennego Jenerał-Gubernatora.

Art. 27. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczone być ma i wydanie szczegółowych instrukcji stosownie do zmian w służbie Policyjnej wprowadzonych, porucza się Warszawskiemu Wojennemu Jenerał-Gubernatorowi.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjnej, d. 11 (23) Października 1861 r.

p. o. Namiestnika, Jenerał-Adjutant,
(podpisano) Hr. *Lambert.*

p. o. Warszawskiego Wojennego Jenerał-Gubernatora, Jenerał-Adjutant, (podpisano) *Merchelewicz.*

Sekretarz Stanu (podpisano) *J. Karnicki.*

Dyrekcja Ubezpieczeń. — Zawiadamia, że Główna Kasa Oszczędności z kantorem pomocniczym w gmachu szkolnym za kościołem S. Aleksandra przy Alei Belwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do d. 5 (17) Listopada r. b. włącznie, wydała książeczek nowych 83, na które, tudzież na dawniejsze w 306 wnioskach złożono rs. 3680 k. 55. Na żądanie zaś 87 uczestników (prócz procentu rs. 64 kop. $62\frac{1}{2}$ należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów) wypłaciła rs. 3937 kop. 5 i umorzyła książeczek 27. Przeto uczestników 12,714 posiada kapitał rs. 494,242 kop. $64\frac{1}{2}$. Prezes *Wierniewicz*, Naczelnik Kancelarji *Słomiński.*

Z Petersburga d. 14 Listopada.

Przez Ukaz Najwyższy wydany do Kapituły Rosyjskich Cesarsko-Królewskich orderów, Najmiłościwiej mianowany został kawalerem orderu Św. Jerzego klasy 4ej, J. W. Ks. Wysokość Książę Wilhelm Badeński, w nagrodę odznaczającego się męstwa i waleczności, okazanych w działaniach wojennych w roku bieżącym, przeciw Szapsugom.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ogólne Sprawozdanie.

Ogłoszenie listów Cesarza i memorjału p. Foulda wyłącznie zajmuje uwagę nie tylko Francji, ale nawet prawie całej Europy. Wskazuje to, jak ważne teraz Francja zajęła stanowisko, kiedy sprawa dotycząca głównie wewnętrznego jej stanu, mająca chyba bardzo pośredni związek z sprawami zewnętrzemi, góruje po nad wszystkiemi politycznemi kwestjami.

W Paryżu w ogóle, ogłoszone dokumenta sprawiły dobre wrażenie, z wyjątkiem rozumie się, niemiłych wyznań co do stanu finansowego. Ale przykrość z tego pochodząca została dla tego osłabiona, że jakkolwiek memorjał p. Foulda żąda tylko koniecznych zmian w kierowaniu finansami, w oczach wszystkich zabłysła nadzieja rozszerzenia innych praw konstytucyjnych. Dzienniki domagają się od rządu aby wszedł na nową drogę i zapewnił kontrolę nie tylko nad administracją finansów, ale nad całą swą polityką. Dobra polityka wyraża się pomyślnym stanem finansów, dla podniesienia którego potrzeba nie szczegółowej kontroli, ale raczej swobodnych rozpraw nad kwestjami administracyjnemi i politycznemi, wyrażonemi przez cyfry budżetu.

Takie jednak rozprawy wymagają wprawdzie innej niż dotąd odpowiedzialności za działania administrjacji. P. Fould, chociaż pośrednio w swym memorjale dowodzi potrzeby odpowiedzialności ministrów, utrzymując, że teraźniejsza kontrola ciała prawodawczego jest czczem złudzeniem, dla tego, że nie może nikogo dosięgnąć, oprócz Głowy państwa, ponieważ ministrowie są odpowiedzialni za swe działania, tylko przed monarchą. Pod tym względem wejście p. Foulda do ministerstwa, zmienia cokolwiek stan rzeczy, bo minister wchodzący z już wyrobionym programatem, publicznie niejako przyjętym przez Cesarza, nie jest już prostym wykonawczym organem zamiarów i woli monarchy. Przyjmuje on przynajmniej moralną odpowiedzialność, za swój systemat i za swoje działania.

Pierwsze wrażenie na giełdzie londyńskiej, było bardzo przyjazne dla tej zmiany w gabinecie cesarskim, ale byłoby jeszcze lepsze, gdyby kapitaliści angielscy nie obawiali się, że zmiana ta nastąpiła jako konieczność w skutek groźnego stanu finansów, a nie jako wypływ szczerej i stanowczej woli Cesarza wejścia na nową drogę. Nowy mini-

RZECZY STAROŻYTNICZE.

Opis starożytności znajdujących się w Królestwie Polskiem.

OBRAZ OGÓLNY

rożnego rodzaju starożytnych zabytków w Królestwie Polskiém.

(Dalszy ciąg)

Kościoły Dominikańskie i po-Dominikańskie. Dominikanów dotknęła supresja głównie w północnych gubernjach Królestwa, to jest w Płockiej i Augustowskiej. Opróżnione przez nich kościoły w Sejnach, Liszkowie i Wierzbołowie, stały się parafjalnemi, oprócz tego w Sejneńskim, urządzona jest katedra Augustowskiej djecezji. W południowych atoli gubernjach, mają oni jeszcze kilka fundacij, z których znaczniejsze i więcej starożytnika obchodzące, są w Sandomierzu, Piotrkowie, Gidlach i Warszawie; mniej znakomite w Klimuntowie, Sieradzu, Brześciu-Kujawskim, Sochaczewie, Janowie, Krasnobrodzie i kilku innych miejscach. Mieli także Dominikanie piękny kościół w Warce, ale ten przez nich opuszczony, pustkami stoi.

Kościoły Franciszkańskie. Prawie w takiej samej liczbie co i Dominikańskie w Królestwie, lecz pomiędzy niemi nie wszystkie także pod względem starożytności albo osobliwości budowniczej, na uwagę zasługują. Ważniejsze są w Łagiewnikach, w Nowem-Mieście Korczynie, Kaliszu, Radziejowie i Dobrzyniu nad Wisłą.

Kościoły Augustjańskie nie są zbyt liczne, a najważniejszy między nimi Wieluński, Warszawski; także Ciechanowski i Rawski, do starożytnych należą;

Kościoły Paulińskie. Paulini w kilku jeszcze miejscach mają swoje kościoły, z liczby tych najwspanialszy i najważniejszy na Jasnej-Górze Częstochowskiej; po nim pierwsze miejsce trzyma Włodawski i inne znacznie niżej stoją.

Kościoły Bernardyńskie. Pomiędzy zakonnemi kościołami w Królestwie, są może najliczniejsze. Dla tego to z pomiędzy nich, delegacja wybór tylko do raportu swego wciągnęła Główniejsze oprócz Warszawy, znajdują się w Radomiu, Kazimierzu Kujawskim, Przasnyszu, Skępem, Czerniakowie, Lublinie, Radecznicy, Warcie, Piotrkowie i Św. Anny pod Przyrowem.

Kościoły innych zgromadzeń zakonnych, małą w raporcie delegacji stanowią rubrykę. Wszystkie bowiem z nowszych już pochodzą czasów, a z pomiędzy nich, nawet reformackie i kapucyńskie, wedle reguły, samymże tym zakonom przepisane, skromne są nader i w budowie i przyborach wewnętrznych, a w ogólności jedne do drugich podobne; z *Reformackich* odznacza się nieco Warszawski i Pułtuski; z *Karmelickich* w Warszawie i Trutowie; z *Misjonarskich* w Warszawie i Lublinie; panien *Brygidek* w Lublinie; panien *Wizytek*, *Sakramentek* w Warszawie, *Benedyktynek* w Sandomierzu i Sierpcu.

Wszystkie inne mniej ważne pod względem kościelnego budownictwa.

Kościoły parafjalne. Parafjalne kościoły powszechnie bywają mniejsze od zakonnych. Rzadkie są nader wyjątki od tego prawidła i to tam tylko, gdzie zamiarem założyciela, było kolegjum Kanoników albo Mansjonarzy urządzić. Z tem wszystkiem i w tych kościołach, choć tak niskiego znaczenia, ogólny rysunek niekiedy jest tak piękny, ozdobowanie tak bogate, że je przed wielu nawet kolegjatami wyżej położyć można. Celniejszych parafjalnych kościołów wyliczonych jest 133. Inne kościoły lub kaplice cmentarzowe albo szpitalne, mniejszego są znaczenia.

Kościoły Obrządku Wschodniego. Kościoły Katolickiego Wschodniego Obrządku, są liczne we wschodniej części Królestwa, ale o ile są murowane, prawie wszystkie do bardzo późnych należą fundacij. Z ich liczby, cztery tylko weszły do raportu Delegacji, a pomiędzy niemi pierwsze miejsce zajmuje opuszczona cerkiew w Kodniu, do Sapieżyńskiego zamku dawniej należąca.

Kościoły Prawosławne. Z wyjątkiem jednego monasteru Czernców w Jabłocznie gubernji Lubelskiej, wszystkie są tegoczesną fundacją i z tego powodu, przedmiotem opisów Delegacji nie były.

Kościoły wyznań Ewangelickich, o tyle tylko zasługują na zamieszczenie pomiędzy budowlami starożytnemi Królestwa, o ile z Łacińskich kościołów, albo innych budowli były przerobione. Jeszcze bowiem sto lat nie upłynęło od czasu, w którym tak zwani polscy dysydenci, otrzymali wolność publicznego odbywania swego nabożeństwa i większa część ich kościołów stawianą jest w początku bieżącego stulecia, w czasach zupełnego upadku architektury. To też oprócz Warszawskiego, który się swą budową odznacza, zwróciły tylko na siebie uwagę Delegacji kościoły w Przedeczu i Gostyninie, urządzone z dawnych zamków; oraz, w Kaliszu, Włocławku, Wyszogrodzie, Wieluniu i Piotrkowie, z kościołów katolickich przerobione.

Bóżnice żydowskie. Nie wielka jest wprawdzie liczba bóżnic żydowskich, zasługujących na wspomnienie, w opisie zabytków starożytnych Królestwa. Wszelako i między niemi są niektóre ciekawe, a to nietylko pod względem zewnętrznej budowy, ale i wewnętrznych przyborów. Takie są np. w Piotrkowie, Szydłowie, Włodawie, a drewniana bardzo osobliwa w Nasielsku.

Meczety Mahometańskie nie były przez Delegację opisywane, jako budowle nader proste, pozbawione wszelkiej ozdobności i zwykle z drzewa stawiane.

Wewnętrzne przybory kościołów. Ołtarze, ambony, stalle i ławki w kościołach łacińskich, we wschodnich oprócz tego Ikonostasy, a w bóżnicach umody, słowem wszystkie mniej więcej nieruchome przybory w świątyniach, należą także właściwie do budownictwa kościelnego, lubo postęp sztuki w tych przyborach, odpowiada więcej postępowi pomnikowego budownictwa.

Prawie wszystkie wyroby tego rodzaju z ubiegłych wieków, mają cóś interesującego dla badaczą i znawcy. Wyliczenie więc ich jest zbyteczne, tem bardziej, że każdy taki szczegół, przy następnym rozbiorze pomników w swojem miejscu zamieszczenie znajdzie.

Wszakże nadmienić wypada, że ponieważ większa tych przyborów część w Królestwie po wojnach Szwedzkich, a zatem w końcu XVII i na początku XVIII stulecia znowu była sprawianą, a tem samem większa ich część prawie w jednym stawiana jest stylu, te więc tylko weszły do raportu Delegacji, które albo się szczególną odznaczają pięknością, albo swą epoką Szwedzkie wyprzedzają wojny.

Zabytki budownictwa pomnikowego. Budownictwo pomnikowe ma za cel przypomnienie osoby, zdarzenia, albo jakiej innej okoliczności. Wchodzą w jego zakres głównie pomniki grobowe w kościołach, albo inne świętym lub historycznym osobom na placach stawiane, lecz należą tu także tablice erekcyjne, nawet proste słupy graniczne albo drogowe, o ile te na uwagę starożytnika zasługiwać mogą.

Pomiędzy pomnikami grobowemi, osobny oddział tworzą:

Mogiły i grobowiska pogańskie. Zwyczaj sypania mogił zasłużeńszym ludziom, we wschodniej Słowiańszczyznie bardzo upowszechniony, mniej był pospolitym w prowincjach, dzisiejsze Królestwo składających. Zdaje się jednak, że w tych prowincjach, dłużej niż gdzieindziej pozostał. Jakoż mogiły w Królestwie są nieliczne, ale mamy je z każdego prawie wieku, a nawet z bieżącego, jak np. mogiła Berka, komendanta szwadronu Szewoleżerów Wojska Księstwa Warszawskiego, zabitego pod Kockiem w r. 1809.

Płaskie i w ziemi niekiedy nawet głęboko ukryte grobowiska pogańskie, były także ile możności przez Delegację notowanemi, jako pomniki będące przedmiotem szczególnego zajęcia, pracującej w tym względzie komisji w Cesarstwie, której instrukcja była delegacji dla wiadomości i zastosowania się, zakomunikowaną. W objazdach swoich, na trzy tylko takie grobowiska natrafiła delegacja, to jest: w Nietulisku wielkiem i Garbaczu w gubernji Radomskiej, a w Chojnem w gubernji Płockiej. Możnaby jeszcze do nich zaliczyć Kiełczygłów w gubernji Warszawskiej, dziś własnością donacyjną jenerała hr. Nesselrode będący, w którym wykopana w r. 1826 lub 1827, znaczna ilość urn i rozmaitych drobnych starożytności złożoną była w zbiorach byłego Warszawskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk.

Nagrobki kościelne stanowią najznaczniejszą rubrykę między zabytkami pomnikowego budownictwa w Królestwie. Mieści je w sobie każdy prawie kościół. Dawnością, sztuką, albo samą oryginalnością znamienitsze, są wyszczególnione w liczbie 90; więcej nierównie opisanych jest lub wymienionych w samym szczegółowym raporcie, a znajdzie się pewnie nie jeden taki, który z powodu niewiadomości delegacji, w jej raporcie został pominięty.

Pomniki na placach publicznych. Pomniki celniejszym mężom w miejscach otwartych stawiane, nigdzie nie są liczne. W obrębie Królestwa jest ich tylko trzy, które dawnością swoją wiek teraźniejszy wyprzedzają, to jest: kolumna Zygmunta III na Krakowskiem Przedmieściu w Warszawie, posąg Króla Jana III w Łazienkach i Stefana Czarnieckiego w Tykocinie. Do tej kategorji w bieżącem stuleciu przybyły: kolumna w Bogu spoczywającego Cesarza Aleksandra I w cytadeli Warszawskiej, pomnik poległym w d. 17 (29) Listopada roku 1830, za wierność Monarsze Polakom, na Saskim Placu i posąg Kopernika, przed Akademją Medyczną.

Ściśle jednak biorąc, należą do tego oddziału pomników i figury świętych, podobnie w miejscach otwartych wznoszone, z których celniejsze znajdują się w Koprzywnicy, u Ś. Katarzyny pod Łysą-Górą, w Kielcach i kilku miejscach w Warszawie.

Słupy okolicznościowe. Słupy, oddzielne zdarzenie jakie przypominające, albo po prostu położenie miejsca wskazujące, a zarazem uwagę starożytnika zwracające na siebie, także nie są zbyt liczne. Znaczniejszych znalazła Delegacja 9. Przecież oprócz nich, znajdują się jeszcze w wielu miejscach w Królestwie, mianowicie pod miastami, inne murowane bez żadnych godeł i napisów słupy. Są to po większej części dawne pręgierze, a do niektórych, dosyć osobliwe legendy są przywiązane. Wyszukiwaniem tego rodzaju słupów, nie zatrudniała się Delegacja, tam je tylko opisała, gdzie natrafiła na nie i gdzie się cóś o ich znaczeniu dowiedzieć mogła.

ster powinien postarać się rozproszyć resztę tych obaw. *Times* przyklaskuje nowej polityce finansowej, przyjętej przez Napoleona III, twierdząc, że tym sposobem nadaje ustępstwo, które według zdania jego nieprzyjaciół, nigdy nie miało być nadane Francji, bo jest niejako rękojmią szczerości jego oświadczeń. Dziennik ten przyznając całą wagę temu postanowieniu, jednocześnie dodaje, że nie można zbyt żywych pokładać na niem nadziei, z uwagi co nastąpiło po okólnikach p. Persigniego. *Morning-Post* mniema także, że manifest cesarski stanowi ważną epokę w nowożytnej politycznej i finansowej historji Francji i oświadcza, że zmiana obecnego systematu finansowego, będącego ciągłą groźbą dla zagranicy, jest jednym z pierwszych warunków przywrócenia spokojności w Europie.

P. Forcade de la Roquette przed opuszczeniem ministerstwa, zwrócił uwagę Cesarza na dwie ważne kwestje, mianowicie oddania dla produkcji ogromnych przestrzeni nieużytków i uregulowania odpływu wód przez zasadzenie lasami gór; raport p. Forcada zamieszczony w *Monitorze*, zyskał za twierdzenie Cesarskie.

Władze francuzkie i szwajcarskie dotąd w sprawie doliny Dappes roztrząsają kwestję, czy terytorjum sporne, było pogwałcone przez wojska francuzkie, czy nie. W Paryżu zaprzeczają, aby nawet chwilowo była zajęta wioska Cressonière, w Bernie zaś stanowczo utrzymują, że pogwałcenie miało miejsce. Dla położenia komu tym sporom, przeszkadzającym przystąpieniu do głębszego roztrząsnięcia praw obu stron, i w celu uniknięcia nowych starć, rada związkowa, zaproponowała żart w sprawie Ville-la grand, utworzenie Kommisji mięszanej, dla wyprowadzenia śledztwa.

Przesilenie ministerjalne w Turynie, jak się zdaje, bliskie jest ukończenia. Opinja publiczna coraz jawniej oświadcza się za gabinetem Ricasoli — Ratazzi. Pan Ricasoli, jak wiadomo tylko czasowo objął kierunek wydziałem spraw wewnętrznych; bliskość otwarcia parlamen tu zmusza go do mianowania rzeczywistego ministra tego wydziału; stan zaś rzeczy wymaga aby minister ten posiadał nie tylko wielkie zdolności ale i przeważny wpływ na opinję powszechną. Ze wszystkich kandydatów tylko p. Ratazzi łączy w sobie wszelkie wymagane warunki. Dla tego to opinja powszechna tak gorąco pragnie połączenia tych dwóch ludzi będących na wysokości swego zadania.

Monitor w swym buletynie zapewnia, że w Neapolu spokojność coraz bardziej się utrwala, i że jeżeli cząstkowe postania przed kilkoma miesiącami mogły mieć pewien polityczny charakter, to obecne rozruchy mogą być jedynie przypisane bandom, które zrabowawszy wioski, cofają się w góry. Wzmianka ta w *Monitorze* zasługuje na uwagę.

W Wiedniu sfery polityczne zajmują się jedynie kwestją przedłożenia izbom budżetu i z ciekawością oczekują w jaki sposób ministerstwo potrafi go przedstawić, nie naruszając patentów lutowych; bo tak uznanie obecnej rady państwa za ogólną, jak i przedłożenie ścieśnionej radzie budżetu, sprzeciwia się duchowi teraźniejszej ustawy austrjackiej.

Jak donosi depesza z Lizbony, młody Król portugalski Dom Ludwik I-y, przybył już do Lizbony.

Anglja.

Londyn, 13 Listopada. Wczoraj zrana Królowa i książę Albert otrzymali smutną wiadomość o zgonie króla portugalskiego Dom Pedro V, spokrewnionego z domem królewskim angielskim. W skutku tego dwór przepędzi kilka dni w odosobnieniu, a zamierzona na dziś wycieczka rodziny królewskiej do Madingley Hall, w pobliżu Cambridge, została zaniechaną. W Niedzielę bawili u dworu w Windsorze Książę i księżna Aumale, hrabia i hrabina Clarendon oraz księżna Salerno.

Z polecenia admiralicji, parostatki szrubowe *Donegal* (o 99 działach), *Conquoror* (99) i *Sanspareil* (70), odpłynęły dziś po południu z Plymouth, udając się do Meksyku.

Austrja.

Wiedeń, 15 Listopada. Od kilku dni obiega sfery parlamentarne pogłoska, o zamiarze rządu przesłania w jak najprędszym czasie radzie państwa budżetu na r. 1862. Niewiadomo, czy przy tej okoliczności, ścieśniona rada państwa uznaną zostanie za kompletną. W izbie deputowanych zdania w tym względzie są podzielone: jedni widzą możność uznania pomienionej rady za rozszerzoną; inni zaś utrzymują, że gabinet usiłuje wynaleźć formułę usprawiedliwiającą, wniesienie budżetu, bez użycia środka powyższego, jako niepolitycznego. To ostatnie zdanie ma po sobie słuszność, trudno bowiem wmówić, że obecna rada państwa, reprezentująca nie całą połowę monarchji, jest kompletną. Podług innej pogłoski, posiedzenia rady państwa zostaną zamknięte niezwłocznie po uchwaleniu budżetu, a w Lutym mają być zwołane nowe sejmy, z łona których mogłaby wyjść kompletna rada państwa.

W sferach siedmiogrodzkich zapewniają, że obecnie prowadzone są narady w przedmiocie zwołania sejmu, a nie względem bezpośrednich wyborów do rady państwa. Tymczasem hr. Nadasdy, nowy kanclerz nadworny siedmiogrodzki, okazuje się wielkim stronnikiem patentu lutowego i żąda podobnegoż usposobienia politycznego od członków zarządu krajowego w Siedmiogrodzie, co może pociągnąć za sobą wielkie w składzie tego ostatniego zmiany. Podanie się do dymissji hr. Mirko, stojącego na czele tego zarządu, uważane już jest za fakt dokonany.

Korespondent wiedeński pisze między innemi do *Prg. Zeit*: Powiadają, że stronnictwo ultra-węgierskie, ślepo posłuszne swym przywódcom, postanowiło zachować się w obecnem położeniu jak najspokojniej.

Dzienniki przychylne Prusom donoszą obecnie, że gabinet berliński wniesie tej zimy na sejm związkowy projekt reformy ustawy rzeszy niemieckiej. Zdaje się, że Prusy nie uczynią tego wprost od siebie, lecz podadzą ten projekt za pośrednictwem rządu badeńskiego, a same będą takowy przy rozprawach popierać. Na przedostatniem posiedzeniu pomienionego sejmu reprezentant koburg-gotajski wniósł deklarację, przemawiającą silnie za reformą związkową. Na tę deklarację prezes odpowiedział, że ona nie może stać się przedmiotem rozpraw, albowiem nie zawiera w sobie wniosku, lecz że jako wynurzenie zdania rządu koburg gotajskiego, wniesioną zostanie do protokółu.

Co do projektu reformy Beust'a, zapewniają, że takowy wniesiony zostanie na sejm związkowy przez miasta Regensburg i Hamburg, oraz że w proponowanej izbie deputowanych związkowych, Austrja i Prusy będą miały jednakową liczbę reprezentantów, a ci razem wzięci, wyrównają połowie wszystkich całej izby deputowanych. Pan Beust miał już przesłać rządom związkowym uwagi zupełnie wyczerpujące kwestję reformy związkowej.

Z Konstantynopola pod d. 9-m b. m. donoszą, że *Journal de Constantinople* z tejże daty zaprzecza wiadomości o zamiarze Sułtana udania się do Francji.

Francja.

Paryż, 14 Listopada, Oddawna zapowiadane dekreta, dziś ukazały się w *Monitorze*, ale programat zatwierdzony na radzie tajnej wtorkowej (12-go b. m.), nie cały został odsłonięty. Dziennik urzędowy ogłasza tylko finansową jego część. Listy Cesarza do p. Walewskiego i p. Foulda, nie potrzebują objaśnień, równie jak i wymowny cyframi długu krajowego, memorjał p. Foulda. Rada stanu już układa projekt do uchwały senatu, zmieniającej ustawę, co się tycze zatwierdzenia budżetu, a ponieważ senat 2-go Grudnia ma się zebrać na posiedzenia, jeszcze w ciągu bieżącego roku zajdą ulepszenia w prawie zasadniczem, regulującem stosunki pomiędzy rządem a narodem. Każdy rok, jeżeli brać miarę z dwóch lat ubiegłych, przyniesie nową cegiełkę do budowy. Z radością publiczność patrzy na jego wznoszenie się, oczekując chwili wykończenia gmachu.

Wprawdzie opinja powszechna doznała pewnego wrażenia na widok cyfr długu krajowego, wystawionych w memorjale p. Foulda. Ogół długu liczy się na miliardy; lecz z drugiej strony lepiej ją usposobiła zupełna szczerość przedstawienia; bo wskazuje ono, że na to cierpienie jest jeszcze ratunek i że sposób ratowania został już obmyślany. Nikt nie może zaprzeczać p. Fouldowi znakomitych zdolności i jego gotowości poświęceń dla cesarstwa. Odpowiedzialność jakkolwiek tylko moralna, jaką bierze na siebie, jest rękojmią powodzenia środków, które mają być użyte.

Ciekawość publiczności została w części zawiedziona przez jego memorjał. Jak zawsze zdarza się w podobnych okolicznościach, przypisywano mu, nim się ukazał, znaczenie bardziej polityczne, a którego w rzeczywistości nie mógł nawet posiadać. P. Fould nie posunął się po za granice pola finansowego, i na niem odezwał się o wydatkach potrzebnych na utrzymanie armji; ale z tego, że wydatki te zostaną oddane pod kontrolę ciała prawodawczego, nie wynika jeszcze, żeby armja miała być zmniejszona; można jednak mieć nadzieję, że zmniejszenie to nastąpi. Inne drobiazgi, które jak głoszono, miały wchodzić do programatu p. Foulda, nie znalazły, rozumie się, stosownego miejsca w memorjale.

Co do prezydowania rady ministrów, jak zapewniają, taka zajdzie zmiana, że prawo to będzie należeć do najstarszego z grona ministrów. P Fould, który już kierował wydziałem za czasów rzeczypospolitej, w razie nieobecności Cesarza, będzie prezydował na radzie; do jego wydziału mają także należeć wielkie zakłady kredytowe i tym sposobem zajmie on niejako stanowisko pierwszego ministra.

Przesilenie ministerjalne, o którem rozpuszczano tyle pogłosek, coraz to mniej prawdopodobniejszych, jak się zdaje, ograniczy się jedynie wejściem do gabinetu p. Foulda, na miejsce p. Forcade de la Roquette. Zapewniają, że *Monitor* ogłosi wkrótce nowe dekreta, będące wypływem nowego systematu finansowego; dla tego jutro ma się zebrać na posiedzenie, rada tajna.

W obec tak ważnych wiadomości wewnętrznych, rozumie się wiadomości zagraniczne mało zwracają uwagi. Co do spraw włoskich, zapewniają, że p. Ratazzi przed odjazdem z Paryża, kilkakrotnie oświadczył, że obowiązkiem każdego Włocha jest popierać o ile możności gabinet pana Ricasolego, i że on nie zaniedba tego obowiązku.

Jak wiadomo, Franciszek II ma opuścić Rzym; a ponieważ niektórzy z jego oficerów, przyjmują udział w wyprawie meksykańskiej, dla tego zamieszczają go na liście kandydatów do tronu meksykanskiego, który wzniosą wojska sprzymierzone. Zdaje się, że takie pogłoski, nie warte nawet odpowiedzi.

Zbiór *Campana* nabyty przez Francję, który ma utworzyć muzeum Napoleona III w Luwrze, przybył do Marsylji na statku *Sevre*, który przywiózł także p. Cornu, tymczasowego jego administratora i p. Clement, jego pomocnika. Zbiór ten zapakowany jest w 850 skrzyniach, które wyładowywują pod kierunkiem p. Cornu. Część tych skarbów znajduje się w Luwrze, a Cesarz oglądał je w czasie wczorajszej bytności w Paryżu.

Prusy.

Wrocław, 14 Listopada. Król odbył dziś o 11-ej z rana przegląd wojsk załogą tu stojących, któremu Królowa przypatrywała się z zamku. Następnie Królowa zwiedziła rozmaite zakłady dobroczynne i szkoły, między innemi klasztor Bonifratrów i PP. Urszulanek. O 5-ej dany był w zamku królewskim obiad na 200 osób.

Tegoż dnia, w samo południe, Król przyjmował deputację dolnego Szląska, która oświadczyła się gotową do zbierania składek na flotę pruską.

Sagan, 15 Listopada. Król i Królowa przybyli dziś o wpół do 1-ej z południa, do świetnie przystrojonego tutejszego dworca kolei żelaznej. W drodze Ich KK. Moście powitani zostali w Hansdorf przez księcia Dino. W dworcu zaś tutejszym czekały na przybycie pociągu królewskiego władze i korporacje. Po stosownem przywitaniu, dwór udał się powozami do zamku, w którym mieszka księżna Sagan. Ich KK. Moście wyjadą ztąd jutro po południu napowrót do Berlina.

Berlin, 16 Listopada. Wczorajszy *Staats-Anzeiger* ogłosił regulamin, dotyczący poboru stępla od gazet, pism periodycznych i pism zawierających obwieszczenia, wydany pod dniem 7-m b. m.

Włochy.

Turyn, 11 Listopada. Na całej drodze żelaznej, której otwarcie obchodzono tak uroczyście, Wiktor Emmanuel przyjmowany był z zapałem. Wszystkie stany ludności ubiegały się o pierwszeństwo, aby dać monarsze dowody przywiązania i wdzięczności. Jakkolwiek te oznaki sympatji powinny być miłe dla Króla, nie lubi on jednak podobnych podróży i życzyłby sobie jak najprędzej wrócić do Turynu. Nie chciał nawet nocować w Bononji, i tylko na usilne prośby inżynierów, którzy ze względu na nowe urządzenie służby, nie chcieli brać odpowiedzialności za bezpieczeństwo nocnego pociągu, postanowił zatrzymać się kilkanaście godzin. P. Benedetti i sir James Hudson, minister angielski, towarzyszyli Królowi. Jenerał Cialdini, przyjmując Króla na stacji w Bononji, serdecznie był przywitany uściśnieniem dłoni.

Stronnictwo przeciwne jedności Włoskiej, skorzystało z oddalenia się Cialdiniego.

W rzeczy samej banda rozbójników w liczbie 400—500, pojawiła się znowu w prowincji Basilikacie. Nie jest to nowy kontyngens, tylko zjednoczenie się małych oddziałów, które dotychczas działały pojedyńczo. Ostatnie te wysilenia wkrótce zdaje się, zniweczone zostaną, i rozbójnicy będą musieli ustąpić przed mieczem walecznych żołnierzy. W każdym razie, dziwną jest rzeczą, że sztandar francuzki dotychczas tolerował nadużycia, których się rozbójnicy dopuszczali. Cesarz Francuzów przedsięweźmie zdaje się kroki, aby skłonić Franciszka II do opuszczenia państwa kościelnego. Nadzieję tę, którą cieszą się Włosi, dzieli także rząd, prawdopodobnie mający do tego pewne zasady.

Uznanie nowego królestwa przez Belgję nie różni się zupełnie od sposobu w jakim to dopełniła Francja i Anglja. Monitor Brukselski ogłosił nominację posła belgijskiego przy dworze Turyńskim, listy zaś wierzytelne p. Solvyns zawierają uznanie Królestwa Włoskiego. Pod tym względem postąpiono sobie zupełnie jak w Anglji. Lord John Russell zawiedomił p. d'Azzeglio, że sir James Hudson będzie uwierzytelniony przy Królu Włoskim, zaś p. d'Azzeglio przyjmowanym będzie przez Królowę Wiktorję jako poseł Króla Włoskiego. P. Cavour wysłał zaraz stosowne listy wierzytelne, a sir James Hudson nadesłał podobne do Turynu. Tak samo postąpiła Belgja. Wspominaliśmy już, że znaczna liczba towarzystw robotniczych potępiając postanowienia kongresu Florenckiego zebrała się w Asti. Zebranie to w liczbie 135 deputowanych przedstawiających 110 Towarzystw miało miejsce d. 10 b. m. W sali rozpraw można było widzieć popiersie Wiktora-Emmanuela. Pomiędzy chorągwiami zasługuje na wzmiankę chorągiew wzniesiona na cześć Guttenberga. Rozprawy nazajutrz dopiero miały się rozpocząć.

WIADOMOSCI TELEGRAFICZNE.

Turyn, 15 Listopada. Obiega pogłoska, jakoby jen. Cialdini podał się do dymisji z posady dowódcy czwartej armji, a p. Ratazzi chciał się zrzec prezydencji w izbie deputowanych.

Nazione ogłasza wiadomości z Rzymu z 13-go b. m. Na skutek walki pomiędzy wojskiem francuzkiem a rozbójnikami, Francuzi stali się panami dwóch depesz urzędowych, ze stęplem o herbie papiezkim, pochodzących od brygadjera żandarmerji państwa Kościelnego. Noszą one datę 3-go Września i zaadresowane są do Chiavonego, którego brygadjer tytułuje jenerałem.

Sekretarz kardynała Andrea, został z rozkazu Papieża na wygnanie skazany.

Z Neapolu pod 14 donoszą, że Chiavone ścigany przez Francuzów, wrócił na terytorjum włoskie, a przeszedłszy rzeczkę Liri, zajął po krótkim oporze Isolettę. Gwardja narodowa i wojsko regularne wyruszyły niezwłocznie na jego spotkanie.

Peszt, 16 Listopada. Komisarz królewski Koller, wezwał urzędownie cały skład urzędników municypjum peszteńskiego, ażeby pełnił nadal swe obowiązki aż do mianowania na jego miejsce zastępców.

Teheran, 19 Października. Podróżny francuzki Bloqueville, wzięty do niewoli przez Turkomanów, przybył do Meszedu. Wykup za niego dał rząd perski.

Paryż, 16 Listopada. *Patrie* donosi: Statki parowe przewozowe, które mają się udać wprost do Hawany, zabierają żywność i zapasy wojenne dla dywizji marynarki wyprawy meksykańskiej.

Tenże dziennik otrzymał depeszę prywatną z Lizbony, z 14 b. m., donoszącą, że korweta parowa *Bartholomeo-Diaz*, mająca na pokładzie monarchę portugalskiego, młodego Ludwika I-go i brata jego księcia Beja; przybiła do brzegu. Korweta opóźniła się z przyczyny wiatrów zachodnich, panujących na wybrzeżu. Fregata portugalska, wysłana na jej spotkanie, złączyła się z nią blisko dwadzieścia mil od ujścia Tagu.

Wśród nieszczęścia, które ją zasmuca, królewska rodzina Portugalji odebrała od wszystkich dworów Europy, bez wyjątku, dowody najżywszego współczucia.

Mówią, że ciało młodego Króla będzie wystawione w kaplicy przez sześć dni poczynając od 15, i że obchód pogrzebowy odbędzie się 21-go Listopada.

Tenże dziennik donosi, że rząd austrjacki, naśladując Francję, utworzył szkołę majtków kanonjerów, na fregacie pierwszego rzędu o 40 działach *Bellonie*, w porcie Pola. Do szkoły tej przyjmują ochotników z ludności mieszkającej nad brzegami morza Adrjatyckiego.

Paryż, 16 Listopada. *Patrie* podaje następującą wiadomość: Statek przewozowy angielski, mający na pokładzie pierwszy batalion 3-go pułku piechoty wojsk angielskich, opuścił Woolwich dziś rano i udaje się w podróż do Jamajki. Inny statek zabierający w tej chwili pół baterji dział żłobkowanych, wyruszy w drogę 16-go lub 17-go Listopada.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

— Dzień wczorajszy był niepogodny, w nocy spadł pierwszy raz tegorocznej jesieni śnieg, przez cały dzień niebo pochmurne, między godziną 6 i 7 wieczorem znowu spadł śnieg; od godziny 8 wieczór niebo wypogodziło się i reszta dnia pogodna. W nocy i rano panował silny północno-zachodni wiatr, od godzi. 9 rano mierny takiż sam wiatr, po południu zachodni mierny. Średnia temperatura dnia jest ½ stopnia zimna, największe ciepło po południu dochodziło do 5 stopni ciepła, najmniejsze wieczorem wynosiło przeszło 2 stopnie zimna. Barometr wznosi się, średnia jego wysokość $752^{m},99$. Powietrze wilgotne, elektryczność rano słaba wynosiła tylko 10 stopni po południu dość silna wynosiła 28 stopni.

— Na dniu 11 b. m. Oddział nauk przyrodniczych i ścisłych w Towarzystwie Naukowem Krakowskiem odbył zwyczajne posiedzenie miesięczne. Zgromadzeni na nim członkowie zajmowali się znowu pomysłami elektro-lekarskiemi, Dr. J. Dropsego lekarza wolno-praktykującego w Zasławiu, w Gubernji Wołyńskiej. Z pomysłami temi wystąpił Dr. Dropsy, przed uczonymi jeszcze w r. 1857, w którym to roku ogłosił drukiem w Paryżu dzieło p. t. *Electro-Thérapie.* Później przejeżdżając przez Kraków okazywał ten sposób leczenia, licznie w tamtejszej klinice zgromadzonym lekarzom i objawił życzenie, aby Towarzystwo Naukowe zajęło się sprawdzeniem jego doświadczeń w tej mierze. Czyniąc zadosyć temu życzeniu, Towarzystwo to wyznaczyło w 1858 r. w tym celu komisję, złożoną z członków Majera, Skolba, Dietla, Kuczyńskiego i Warszauera, która po kilkomiesięcznym badaniu tego przedmiotu w klinice Krakowskiej, wydała o nim sąd, znany ze sprawozdania ogłoszonego w XXVI t. Roczników Tow. Naukowego. Niedawno temu nadesłał do Prezesa Tow. Prof. Dr. Majera pismo, w którem stara się usprawiedliwić z zarzutów uczynionych mu w sprawozdaniu komisji, odwołując się przytem do obszerniejszego dzieła w tym przedmiocie napisanego w języku polskim, które w r. b. wydał w Petersburgu i żądając od Towarzystwa Krakowskiego powtórnych badań. Pismo to odczytał na posiedzeniu rzeczonem Prof. Majer a zgromadzenie pragnąc szczerze docieczenia prawdy i oddania sprawiedliwości usiłowaniom uczonego Doktora postanowiło przedmiot powyższy poddać powtórnemu badaniu i zaprosiło do tej pracy członków Kuczyńskiego i Piotrowskiego, którzy według uznanej przez siebie potrzeby, mają do rady i pomocy wzywać jeszcze Dyrektorów kliniki lekarskiej i chirurgicznej Prof. Dietla i Bryka.

Tablice i napisy erekcyjne. W dawnych wiekach, przy stawianiu lub odnawianiu kosciołów albo innych budowli, umieszczano niekiedy tablicę, pamiątkową, datę założenia gmachu, a czasem i fundatora onego wskazującą. Takie tablice oprócz napisu, miały często wyryte na sobie herby, a niekiedy także figury fundatorów lub świętych, pod wezwaniem których kościół miał być poświęconym. Dwadzieścia jeden takich pomników, opisała Delegacja. Niektóre z nich należą do najcelniejszych zabytków starożytnych w Królestwie.

Inne starożytne zabytki. Lubo przepisaną Delegacji instrukcją, nie zostały do poszukiwania wskazane, przecież o ile się w miejscach jej przejazdu znalazły, były przez nią notowane skrupulatnie. W tym oddziale celniejsze miejsce zajmują:

Obrazy. Zastanawiała się nad niemi Delegacja tylko o tyle, o ile były wyrobem Szkoły Byzantyńskiej, lub tak zwanej Staro-Niemieckiej, Włoską Szkołę uprzedzającej, to jest, o ile pochodziły z epoki, w której pomiędzy malarstwem, rzeźbą i budownictwem, ściślejszy niż później panował związek. Z późniejszych obrazów, takie tylko w jej raporcie zostały dotknięte, które uderzały niezaprzeczoną artystyczną pięknością, lub też napis malarza na sobie nosiły. W rzeczy samej, w obrębie dzisiejszego Królestwa, szkoła Włoska w epoce świetności swojej, małe nader miała zastosowanie w malarstwie kościelnem, dawne bowiem kościoły niepotrzebowały obrazów, nowych zaś mniej nierównie stawiano niż poprzednio. Dopiero więc po zniszczeniu kraju przez szwedzkie wojny, kiedy i sztuki piękne, a zwłaszcza też malarstwo upadać zaczęło, nowe obrazy w kościołach Polskich umieszczać zaczęto. To też pomiędzy późniejszemi obrazami szkoły Włoskiej lub Holenderskiej, niewiele widzieć można w Królestwie znakomitych utworów sztuki, a nawet nie wiadomo czy się znajdą jakie, oprócz obrazu Palmy młodszego w kościele Św. Jana w Warszawie, w Kaliszu u Św. Mikołaja, w Zamościu w Kolegjacie, w Nowym-Korczynie u Księży Franciszkanów; i dwóch w katedrze w Sejnach. Z polskich późniejszych malarzy, znajdują się niezgorsze obrazy Szczerbica w Końskowoli, bardzo piękne Smuglewicza w Miechowie, Sosnowicy, Kościele Ś. Krzyskim na Łysej Górze i u KK. Bazyljanów w Warszawie; a Czechowicza w kolegjacie Kieleckiej, u PP. Wizytek i KK. Pijarów także w Warszawie.

Malowidła na ścianach. Również notowane były przez Delegacją malowidła na ścianach, bądź klejowemi farbami, bądź na mokro, czyli sposobem tak zwanym al fresco, robione. Ślady bardzo dawnych tego rodzaju malowań, znajdują się w Koprzywnicy, Lędzie, Kole, Radomsku. Późniejsze zaś są w Warszawie, Wilanowie, Kobyłce, Warcie, Kaliszu, Piotrkowie, Lublinie, Chełmie, Opolu, Węgrowie, Krasnem i Skępem. Znajdują się one wyłącznie w kościołach poJezuickich, Pjarskich i Bernardyńskich, a po większej części przez braciszków zakonnych były wykonywane.

Chrzcielnice stanowiłyby także nie małą rubrykę w tym oddziale starożytnych zabytków, gdyby się w notowaniu wiadomości o nich Delegacja nie ograniczyła tylko do najdawniejszych, albo osobliwszym zadziwiających pomysłem.

Dzwony, o ile były dla oka dostępniejszemi, zwracały także na siebie uwagę delegowanych. W rzeczy samej, niektóre z nich nader są pod względem starożytnym ciekawe.

Archiwa. Przejrzenie i uporządkowanie dawnych przywilejów po miastach, o ile się te znajdowały w miejscach przez Delegacją zwiedzonych, było jej instrukcją przepisane. W wykonaniu tego przepisu, Delegacja sporządziła podobne spisy wszędzie, gdzie tylko nie znalazła dawnych, albo gdzie się te ostatnie okazały niedokładnemi. Trzydzieści pięć takich spisów bądź prostych, bądź protokularnych, dołączone są w osobnym poszycie do niniejszego operatu, w samym zaś operacie umieszczony we właściwym miejscu obszerny, szczegółowy spis przywilejów miasta Płocka. Czynność ta nie mogła być tylko dopełnioną w Koprzywnicy i Kaliszu, gdzie się archiwa znalazły zbyt wielkie, aby w dorywanym przejeździe Delegacji, dokładnie opisane być mogły. Wszakże Delegowany nieograniczał się często na samem spisaniu miejskich przywilejów, ale jeszcze te z nich które były zasadniczemi dla miasta i erekcje jego obejmowały w całości, niekiedy w operacie swoim przytaczał.

WIADOMOSCI ZBIOROWE

O starożytnych budowlach i innych dawnych zabytkach w Krolestwie Polskiem, porządkiem gubernij i powiatow ułożone.

I. GUBERNJA WARSZAWSKA.

1. Powiat Warszawski.

a) Okręg Warszawski.

Warszawa. Ponieważ stan budynków w Warszawie i styl ich architektury bliżej są znane, Delegacja przeto ograniczyła się na zamieszczeniu jedynie daty ich założenia i główniejszych odmian jakim uległy.

Kościół metropolitalny S. Jana założony około r. 1300, przebudowany w 1397, odnawiany na początku 16 stulecia, potem w r. 1617, a w bieżącem stuleciu w r. 1822 i 1840, ma piękne ołtarze, obrazy, nagrobki i stalla.

Kościół KK. Augustjanów założony przez Ziemowita Ks. Mazowieckiego w r. 1352, z powodu kilkakrotnych przebudowań, oprócz murów i dzwonnicy, nic już nie ma pierwotnego.

Kościół parafjalny Panny Marji wystawiony w r. 1411, ma starożytną i osobliwą dzwonnicę.

Kościół KK. Bernardynów założony przez Annę Ks. Mazowiecką w r. 1454, później kilkakrotnie po spaleniu przebudowywany, przyozdobiony frontonem i dzwonnicą, wzniesionemi w r. 1788 podług planu Aignera.

Kościół KK. Dominikanów założony przez Ks. Abrahama Bzowskiego, w r. 1603, ukończony r. 1638 a poświęcony w r. 1661, ma kilka ciekawych nagrobków, między niemi dwa z napisami Ormjańskiemi, rodziny Menjaminów, zmarłej w r. 1677.

Kościół PP. Wizytek założony przez Ludwikę-Marję-Gonzagę, królowę, w r. 1653, na nowo wymurowany został dopiero w r. 1760. Jedna z najpiękniejszych budowli w stylu francuzkim (rokoko) ma na wielkim ołtarzu piękne hebanowe, srebrem wykładane Tabernaculum.

Kościół poJezuicki dziś Pjarski, wystawiony w r. 1626 przez Króla Zygmunta III i Andrzeja Bobolę, pomiędzy dziś istniejącemi kościołami w Warszawie najwyższą ma wieżę.

Kościół PP. Sakramentek i *Kościół KK. Kapucynów*, założone spółcześnie prawie przez Króla Jana III pierwszy w roku 1688, drugi ukończony był w r. 1692.

Kosciół Ś. Krzyża, zaczęty w r. 1682, ukończony w r. 1696.

Kościół KK. Karmelitow trzewiczkowych na Lesznie, wystawiony w r. 1732.

Kościół Księży Reformatów założony przez Stanisława Skarszewskiego w r. 1679, a *kościół franciszkański* w r. 1737.

Kościół Księży Karmelitów bosych na Krakowskiem-Przedmieściu, założony przez Królowę Cecylję Renatę w r. 1639, a ukończony dopiero w r. 1716; z piękną facjatą z ciosu, kosztem księcia Karola Radziwiłła, w roku 1783, wzniesioną.

Kościołek Księży Trynitarzy na Solcu, założony przez Ottona Fryderyka Felherzamba w r. 1699, ukończony w r. 1726.

Budowle Świeckie.

Zamek wystawiony z muru dopiero przez Janusza starszego Księcia Mazowieckiego około r. 1400, przerabiany i powiększany przez Annę Księżnę Mazowiecką, oraz Królów Zygmunta III, Władysława IV i Stanisława Augusta.

Pałac Kaźmierowski założony przez Króla Jana Kazimierza około r. 1650.

Pałac Namiestnikowski, założony pierwotnie przez rodzinę Koniecpolskich, posiadany później przez Radziwiłłów, dawnością swoją mniej więcej poprzedniemu współczesny, był atoli przebudowany w r. 1818.

Pałac Prymasowski, założony przez Wojciecha Baranowskiego Arcybiskupa Gnieźnieńskiego i Prymasa w r. 1610, chociaż przebudowany i przerabiany był kilkakrotnie.

Pałac zwany *Krasińskich*, założony przez Jana-Bonawenturę Krasińskiego w r. 1693, przebudowany w r. 1784

Pałac Brühlowski, wzniesiony przez Jerzego Brühla w r. 1753.

Pałac w Łazienkach Królewskich, założony przez Króla Stanisława Augusta w r. 1784.

Pałac Ujazdowski, przebudowany przez tegoż Króla, ale później dopiero wykończony.

Koszary Artylerji Koronnej, na Dzikiej ulicy, także przez Króla Stanisława Augusta.

Ratusz miejski, dawniej pałac Jabłonowskich, stanął ku końcowi zeszłego wieku.

Ordynackie, przez rodzinę Ordynatów Zamojskich, wystawiony w końcu wieku 17.

Kamienice starożytne dawną odznaczające się budową są pod liczbami 48, 56 i 69 w Starem mieście, stylem zaś francuzkim, odznacza się kamienica Dobrycza na Krakowskiem Przedmieściu.

Inne Pomniki.

Kolumna Króla Zygmunta III wystawiona przez syna jego, Króla Władysława IV w roku 1644.

Posąg Króla Jana III w Łazienkach, wystawiony przez Króla Stanisława-Augusta w roku 1788 na pamiątkę 100-letniej rocznicy bitwy pod Wiedniem.

Statua kamienna Matki Boskiej Passawskiej, na Krakowskiem-Przedmieściu, wystawiona w r. 1683 przez Józefa Belloti.

Dwa złote krzyże, na kamiennych słupach i statua pomiędzy niemi Św. Jana Nepomucena na placu Św. Aleksandra, wystawione w r. 1752 na pamiątkę dokonanych trudności w wybrukowaniu i pomierzeniu ulic w Warszawie za marszałkowstwa hr. Bielińskiego.

(Dalszy ciąg nastąpi).

— Dnia 4 b. m. odbyło się w Poznaniu w ogóle 49, po wakacjach zaś pierwsze posiedzenie wydziału Nauk przyrodzonych Towarzystwa Przyjacioł Nauk Poznańskiego, na którem przewodniczył obecny sam Prezes Towarzystwa hr. Cieszkowski. Posiedzenie rozpoczęło się odczytaniem przez Sekretarza listu P. Kuszewskiej z Kowalewa pod Rzeszewem objaśniającym szczegóły co do rogu tamże znalezionego i przez tęż Panią wydziałowi ofiarowanego. Następnie oświadczyli obecni członkowie Komisji do ułożenia programatu do zadania konkursowego: „O życiu i dziełach Jonstona" wybranej, na zapytanie w tym względzie od Sekretarza postawione, iż stosownie do udzielonej im władzy nie Jonstona, ale raczej Viteliona Ciołka życie i dzieła jako bardziej celowi odpowiadające do zadania obrali i na przyszłem zebraniu gotowy ku temu program przedłożą.

Po załatwieniu niektórych spraw wewnętrznych przyczém dłuższa dyskusja się wywiązała, odczytał P. Budowniczy Hebanowski zapowiedzianą swą rozprawę: „O nauce budownictwa wiejskiego," w której wyłożył obszernie względy i okoliczności na które przy rozpoczcznaniu nowych budowli na wsi baczyć potrzeba; a p. Dr. Matecki oświadczył gotowość odczytania na przyszłem posiedzeniu które się dnia 18 b. m. odbędzie, rozprawy o znaczeniu moczu w medycynie, agronomji i technologji."

— Piszą z Krakowa pod 14 Listopada: Gdy trzy dolne pokoje w nowym domu Krakowskiego Towarzystwa naukowego, do takiego zostały doprowadzone stanu, że je można było zająć, wzięto się do umieszczenia w nich kancelarji archiwum, biblioteki i zbiorów, które dotąd były w kamienicy p. Pawła Popiela, gdzie towarzystwo od czasu rozłączenia się z uniwersytetem, gościnny znalazło przytułek.

Przeprowadzeniem posągu Światowida, rozpoczęto wczoraj przewożenie muzeum, które wkrótce po urządzeniu go i sporządzeniu katalogu, zostanie otwarte dla tych, których obchodzą zabytki przeszłości naszej.

Jeżeli pożądany skutek odniosą usiłowania o pomieszczenie stanu majątku towarzystwa, to muzeum złączone z uniwersyteckiemi zbiorami, może stać się nieposlednim zawiązkiem skarbca zabytków starożytnych.

Obok zbioru starożytności postanowiło Towarzystwo Naukowe Krakowskie utworzyć gabinet odlewów, co rozpoczęto już zarządzeniem serji popiersiów królewskich, które niezadługo, zamawiane i pozbywane być mogą. Odlewa je Parys Filipi, z monumentów katedralnych. Wiele także odlewów z zabytków przeszłości pogańskiej, jak Światowida, kamieni Miekorzyńskich, figurki wykopanej w Kerczu i t. p., nabyć już można od dawna w kancelarji Towarzystwa.

Odlewy są dzielną naukową pomocą, bo rozpowszechniają ważne zabytki i ułatwiają badanie ich znaczenia, a przedstawiając takie pamiątki jak naprzykład królewskie popiersia staną się miłą i piękną pomieszkań ozdobą.

— Angielski minister wojny, Sir George Lewis, zdaje się nie mieć wcale żadnych uprzedzeń co do artylerji, bo oto, pomimo znacznych wydatków poniesionych już na działa Armstronga, polecił wstrzymać użycie ich do służby czynnej, do czasu, dopóki doświadczenia nie przekonają o bezzasadności, wymierzonych przeciwko nim w ostatnich czasach zarzutów. Wstrzymanie to, nie odlewania, a użycia do służby, wyłącznie zastosowane do dział sto funtowego kalibru, zostało postanowione na własne żądanie Armstronga. Powiadają, że pośpieszono z użyciem tych dział do służby, zaraz po ich odlaniu, przedtem nim p. Armstrong dostatecznie obmyślił srodki, w celu uniknienia wydostawania się gazów i pękania. Teraz doświadczenia zostały uzupełnione i wszelkie wady w krótce zostaną poprawione. Pękanie cząstek należących do tylnej części działa, miało miejsce, szczególniej w czasie doświadczeń na pokładzie kanonjerki *Trusty*, ale nic podobnego nie zdarzyło się na okrętach stanowiących w Portsmouth szkołę strzelania, chociaż tam codziennie znaczna liczba kanonierów marynarki odbywa ćwiczenia z 100 i 40 funtowemi działami. W Shoeburyness psuły się tylko mniej znaczne części mechanizmu, w Devoport zaś był tylko jeden wypadek. Oficerowie angielscy utrzymują że w ogóle, działa Armstronga są doskonałą bronią, która może ma wady w niektórych szczegółach, ale że i to da się łatwo poprawić.

— Prezydjum c. k. akademji sztuk pięknych w Wenecji ogłosiło program w przedmiocie ubiegania się o nagrody za przedmioty, jakie nadesłane zostaną na wystawę, w roku przyszłym w mieście pomienionem urządzić się mającą. O premja klasy pierwszej, w medalach złotych rozmaitej wartości, mogą ubiegać się artyści zamieszkali w krajach do korony austrjackiej należących, którzy nadeszlą na wystawę obrazy olejne, plany architektoniczne, rzeźby, akwarele, kompozycje ornamentowe i sztychy. Przedmioty takowe pozostaną własnością artystów, lecz powinny znajdować się na wystawie do jej zamknięcia, a termin ostateczny ich nadesłania jest 10 Lipca 1862 r. Kopije nie mogą ubiegać się o premja.

— Redakcja pisma tygodniowego w języku greckim pod tytułem: „Dzień", wychodzącego dotąd w Trjeście pod kierunkiem p. Schilizzi, ma być wkrótce przeniesiona do Wiednia, gdzie czasopismo to wydawane będzie dwa razy na tydzień, a nie raz jak to dotąd miało miejsce.

— Pierwsza edycia niedawno wydanej w Brukseli broszury p. Ludwika De Fré, pod tytułem: *La neutralité armée*, w kilka dni została wyczerpana i już drugie wydanie zostało wystawione na sprzedaż.

— Irlandja obecnie liczy 6 milionów mieszkańców, kiedy tymczasem poprzedni spis ludności wykazywał 8 milionów. Zmniejszenie to spowodowane zostało głodem, zarazą i emigracją amerykańską.

W roku bieżącym ciągłe deszcze poczyniły znaczne szkody w zbiorze zboża i paszy; kartofle zaś zupełnie przepadły. Cała część Irlandji zawierająca się pomiędzy ujściami rzek Foylt i Shannon, znajduje się w największej nędzy i zagrożona jest głodem.

Głód ten nie będzie tak straszny jak w 1822 i 1846 r., ale już przedstawia się w takim charakterze, że rząd musi pomyśleć o przyjściu w pomoc tamtejszej ludności.

STATYSTYKA.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Ceny różnych płodów surowych tudzież przedmiotów użytkowych.

(Dalszy ciąg)

Cegła. Cena 1000 sztuk cegły w gubernji da się uważać obecnie w przecięciu na rs. 8 kop. 90. Przed laty trzydziestu kilku, materjał ten był prawie o połowę tańszy. W samej Warszawie wtedy płacono za 1000 sztuk cegły rs. 6 kop. 75, kiedy teraz płaci się rs. 12.

Drożyzna lub taniość cegły, zależy od rozlicznych okoliczności, mianowicie od mniej lub więcej przyjaznej pory do jej wyrabiania, od ceny robotnika, ceny drzewa, liczby zapotrzebowania na nią, konkurencji między przedsiebiercami i t.p. Rok naprzykład 1856, pamiętny ciężkim przednówkiem, pochodzącym z nieurodzajów i epidemji roku 1855, kiedy robotnik nietylko był drogi, ale i trudny, postawił ją w cenie niepraktykowanej u nas, i w Warszawie za 1000 sztuk płacono 18 rubli. Następny po nim pomyślniejszy rok 1857 zniżył zaraz tę cenę o rs. 3, do czego przyczyniły się i łatwość większa robotnika i nader przyjazna pora do jej wyrobu, i wreszcie staniałe nieco w cenie drzewo.

Też same wpływy zarówno oddziaływają wszędzie, stanowiąc różnicę w cenach, które zresztą w gubernji przy jednych i tych samych okolicznościach równoważą się mniej więcej i tam są tylko szczególnie wydatne, gdzie jest drzewo droższe.

Z tąd w Powiatach: Włocławskim, Łęczyckim, Gostyńskim, Łowickim, Kaliskim i Warszawskim, dla podniesionego w cenie materjału opałowego i robotnika, 1000 sztuk cegły kosztuje około 9 rubli. W pierwszym nawet powiecie, to jest: Włocławskim, mało gdzie po wsiach ją wypalają, a pospolicie budują z gliny ubijanej.

W pozostałych powiatach płaci się tysiąc około 50 złotych. Jednak takich cen nie można odnieść do wszystkich bezwarunkowo miejscowości, bo i tu napotkać się dadzą wyjątki, spowodowane szczególnemi okolicznościami.

Ceny Pracy.

Płace Wyrobników.

I tu dajemy porównanie perjodu między rokiem 1816 i 1833, a czasem obecnym.

Wyrobnik w porze letniej do sierpa lub kosy, kosztował mniej więcej dziennie kop. $22\frac{1}{2}$ teraz kop. 40.

Takiż robotnik z furą jedno-konną kosztował kop. $32\frac{1}{2}$, teraz kop. 60.

Takiż robotnik z furą zaprzężoną parą wołów kosztował kop. 45, teraz kop. 75.

Takiż robotnik z furą dwukonną kosztował kop. 60, teraz rs. 1.

Płace służących.

Ekonom pobierał rocznie od 50 do 60 rs. teraz od 60 do 100 rs.

Pisarz prowentowy pobierał rocznie rs. 50, teraz rs. 60.

Leśniczy pobierał rocznie rs. 30, teraz rs. 50.
Karbowy „ „ „ 20, „ „ 30.
Parobek „ „ „ 15, „ „ 18;
z dodaniem każdemu odpowiedniej ordynarji.

Lokaj na wsi oprócz stołu pobierał rs. 30, teraz rs. 50.

Lokaj w mieście pobierał rs. 65, teraz rs. 90.

Kucharz na wsi rs. od 45 do 90, teraz 60 do 120 rs.

Kucharz w mieście rs. od 90 do 120, teraz 120 do 180 rs.

Kucharka na wsi pobierała rs. 20, teraz rs. 30.
„ w mieście „ „ 25, „ „ 45.
Piastunka na wsi pobierała „ 6, „ „ 12.
„ w mieście „ „ 12, „ „ 18.

Płace rzemieślników.

Czeladnik ciesielski na wsi pobierał 30 kop. dziennnie, teraz 60 kop.

Czeladnik ciesielski w mieście pobierał 30 kop. dziennie, teraz 75 kop.

Czeladnik mularski na wsi pobierał 30k. dziennie, teraz 75 kop.

Czeladnik mularski w mieście pobierał $37\frac{1}{2}$ k. dziennie, teraz 75 kop.

Tak samo stosunkowo podrożały płace innych rzemieślników, których wyliczać rozliczne kategorje nie zdaje się być koniecznem, ile że nawet wynagrodzenia ich trudne byłyby do określenia, bo jedni z nich płatni są od sztuki, inni od łokcia, inni na dnie albo tygodnie, słowem rozmaicie, co zależy od umowy.

Przyczyny tego podrożenia różnie są tłomaczone. *(Dalszy ciąg, nastąpi).*

CENY TARGOWE.

W upłynionym tygodniu sprowadzono do Warszawy (prócz tego co w spichrzach znajduje się): żyta czet. 6,607, pszenicy czetw. 3,416, jęczmienia czetw. 1,998, owsa czet. 4,701, grochu czetw. 746, gryki czetw. 831, kaszy jęczmiennej czetw. 1,224, mąki żytniej czetw. 1,400, pszennej czetw. 1466, kartofli czetw. 3,900, siana fur 1,157, słomy fur 523.

Na piątkowych targach Warszawskich i Pragskich płacono: żyta czetwert rs. 6 k. 15, pszenicy rs. 9 kop. 43, grochu polnego rs. 7 k. 71, cukrowego rs. 9 k. $59\frac{1}{2}$, fasoli rs. 9 k. $59\frac{1}{2}$, gryki rs. 5 k. $90\frac{1}{2}$, owsa rs. 3 k. $81\frac{1}{2}$, mąki pszennej przedniej pud rs. 2, gryczanej pud rs. 1 k. 5, kaszy jaglanej czetwert rs. 10 k. $57\frac{1}{2}$, gryczanej zwyczajnej rs. 11 k. 59, drobnej rs. 17 k. 18, jęczmiennej perłowej rs. 13 k. $97\frac{1}{2}$, ordynarnej rs. 7 k. $62\frac{1}{2}$, słomy pud k. 25, siana pud k. 40, drzewa sosnowego sążeń rs. 8, masła pud rs. 8, słoniny suszonej i wędzonej pud rs. 5 k. 80, kartofli czetwert rs. 1 kop. $80\frac{1}{2}$.

Sprowadzono w dniu piątkowym na targ Pragski z Cesarstwa bydła rasy stepowej sztuk 696, z Królestwa bydła rasy krajowej sztuk 237, w ogóle sztuk 933, wieprzy 859, cieląt 347, baranów 177; z tych zakupiono na miejscową konsumcję: wołów sztuk 653, wieprzy 600, cielęta i barany wszystkie; na liwerunek wołów sztuk 9; z bydła stepowego wyprowadzono: do Nowogeorgiewska sztuk 18, do Powązek i obozu sztuk 145, z bydła rasy swojskiej wyprowadzono w różne miejsca Królestwa sztuk 71, na chów do Warszawy i Pragi sztuk 16, z powrotem do domu jako niesprzedane na targu sztuk 21.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

z dnia 18 listopada.

Wexle.			żądano rsr.	żądano kop.	płacono rsr.	płacono kop.
Berlin	100 Tal.	2 M.	104	25	—	—
„	100 Tal.	k. t.	—	—	—	—
Gdańsk	100 Tal.	2 M.	104	10	103	95
„	100 Tal.	k. t.	—	—	—	—
Hamburg	300 BMk.	2 M.	157	5	—	—
Londyn	1 Ft. St.	3 M.	7	5	—	—
Moskwa	100 Rs	1 M.	99	—	—	—
Petersburg	100 Rs.	1 M.	99	33	—	—
„	100 Rs.	k. t.	—	—	—	—
Paryż	300 Fr.	2 M.	83	55	—	—
„	300 Fr.	1 M.	—	—	—	—
Wiedeń	150 Złr.	2 M.	75	60	—	—
Pół-Imperjały Rossyjskie			—	—	5	76
Obligi Skar. za 100 rs. (oprócz kuponu)			90	72	—	—
Akcye Drogi Żel. Warsz.-Wied.			70	50	70	—
Listy Zast. III-go Okresu serya 1 i 2 (oprócz kuponu) za 15 rs.			15	2	14	99

Wartość kuponu bieżącego od Obligów Skarb. rs. — k. $53\frac{1}{3}$
„ „ od Listów Zastawn: IIIgo Okresu k. $24\frac{1}{3}$

KURSA TELEGRAFICZNE.

z Berlina z dnia 18 listopada.

	żądają	płacą
Ruska pożyczka Stieglitza 5-ta	—	$86\frac{3}{8}$
„ „ 6-ta	—	99
Polskie obligacye Skarbowe op. kup.	—	80
„ Listy Zastawne	—	$85\frac{3}{4}$
„ Bilety Bankowe	—	$85\frac{3}{4}$
Wexle na Warszawę z krótkim terminem	—	$85\frac{3}{4}$
„ Petersburg 3 tygodniowy	—	$94\frac{7}{8}$
„ Londyn 3 miesięczny	—	621
„ Paryż 2 „	—	$79\frac{5}{12}$
„ Hamburg 2 „	—	$149\frac{3}{4}$
„ Wiedeń 2 „	—	$71\frac{3}{8}$
Żyto na targu	—	$52\frac{1}{2}$
„ na dostawę późniejszą	—	$52\frac{1}{8}$
z Paryża.		
Renta 3%	—	69.80
Akcje kredytu ruchomego	—	772
Akcje Dróg Żel. Rossyjs	—	

— W dniu wczorajszym, na targach odbywających się w urzędzie konsumcyjnym m. Warszawy, płacono za wiadro okowity próby 10-ej od rsr, 1 kop. $51\frac{1}{2}$ do rs. 1 kop. $56\frac{1}{4}$, za garniec od kop. $49\frac{1}{2}$ do 51.

KOLEJ ŻELAZNA.

Pociągi na drodze żelaznéj Warszawsko-Wiedeńskiej kursują od dnia 19 Września (1 Października) b. r. w następującym porządku:

A) Z Warszawy: 1. Pośpieszny *(schnellzug)* wychodzi o godzinie 6 rano, a przychodzi do Sosnowców o godzinie 2 po południu — do Katowic zaś o godzinie 3 m. 10 po południu do Granicy o godzinie 1 m. 51 po południu — do Łowicza o godzinie 1 m. 25 po południu.

2. Osobowy wychodzi o godzinie 10-ej m. 45 z rana przychodzi do Sosnowców o godzinie 8 m. 50 wieczorem, wychodzi na drugi dzień ze Sosnowców o godzinie 5 m. 30 z rana i dochodzi do Katowic o godzinie 5 m. 40 z rana; do Granicy zaś przychodzi tenże pociąg tego samego dnia o godzinie 9 wieczór. Do Łowicza przychodzi o godzinie 3 m. 35 po południu.

3. Osobowo-towarowy wychodzi o godzinie 5 po południu i dochodzi tylko do Łowicza, a nie do Piotrkowa jak to dawniej miało miejsce, o godzinie 9 m. 15 wieczór.

B) Z Katowic do Warszawy: 1. Pośpieszny wychodzi o godzinie 12 m. 10 w południe i przychodzi do Warszawy o godzinie 10 wieczorem, z Granicy zaś o godzinie 12 m. 55 w południe i łączy się w Ząbkowicach o godzinie 2 m. 28 w południe z pośpiesznym idącym do Warszawy; z Łowicza wychodzi o godzinie 7 m. 15 wieczorem i łączy się z pośpiesznym w Skierniewicach o godzinie 8 m. 20 wieczorem.

2. Osobowy wychodzi z Katowic o godzinie 8 m. 50 wieczorem i przychodzi do Sosnowców o godzinie 9 wieczorem, na drugi dzień z r na wychodzi z Sosnowców o godz. 6 m. 45 z rana i przychodzi do Warszawy o godzinie 5 po południu; z Granicy wychodzi o godzinie 6 m. 30 z rana i łączy się w Ząbkowicach o godzinie 7 m. 20 z rana; z Łowicza wychodzi o godzinie 2 m. 5 po południu i łączy się w Skierniewicach o godzinie 3 w południe.

3. Osobowo-towarowy wychodzi z Łowicza (a nie z Piotrkowa) o godzinie 6 m. 45 z rana i przechodząc o godzinie 8 z rana przez Skierniewice dochodzi do Warszawy o godzinie 10 m. 45 z rana.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. 5205) *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że dla ułatwienia posiadaczom Listów Zastawnych wylosowanych, oraz kuponów płatnych odbioru należności wymagalnych za drugie półrocze r. b. przyjmować będzie Listy Zastawne wylosowane, tudzież kupony bieżącego półrocza za rewersami z księgi sznurowej wydawanemi od dnia 20 Listopada (1 Grudnia) r. b., do dnia 6 (18) Grudnia t. r., codziennie wyjąwszy święta od godziny 10 z rana do 1 z południa, a to dla wcześniejszego onych sprawdzenia.

Tak Listy Zastawne jakoteż kupony płatne, składane być winny obok oddzielnych deklaracji wyszczególniających je w porządku numerów, z oznaczeniem liter wartości i ilości sztuk pisanych na drukach, które są przysposobione w biurze Dyrekcji Głównej i na żądanie interesentom bezpłatnie udzielane będą.

Właściciele Listów Zastawnych lub kuponów na rewersach wymienieni, w terminie prawem oznaczonym to jest od dnia 10 (22) Grudnia r. b. począwszy należności nimi objęte, o ile sprawdzenie Listów lub kuponów kwestji nie nastręczy, wypłacone sobie mieć będą.

Warszawa d. 4 (16) Listopada 1861 r.

Tajny Radca, Prezes, Białoskórski.

Asesor Kolegialny,
(1) Pisarz Brzozowski.

(N. D. 5166) *Zarząd Okręgu Pocztowego Królestwa Polskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości że przy wypadku rozbicia poczty jaki miał miejsce w dniu 28 Października (9 Listopada) r. b. pomiędzy Opatowem a Ostrowcem, obok posyłek pieniężnych, skradzione zostały następujące listy zastawne bez kuponów siedmioletnich pierwszej zmiany: Lit. C. N-ra 51,670, 81,245, 81,248, 81,246, 81,249 i 81,250 i że względem tychże listów poczynione zostały, gdzie należy zastrzeżenia, Zarząd Ogu Pocztowego ostrzega zarazem aby wspomnionych Listów nikt nie nabywał niechcąc się narażać na straty ztąd wyniknąć mogące.

Warszawa d. 3 (15) Listopada 1861 r.

Z upoważnienia Naczelnika Okręgu,
Radca Zarządu, Matejf.
Naczelnik Kancelarji, E. Drac.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 5201) *Pisarz Kancelarji Hypotecznej Gubernii Warszawskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionej śmierci:

1. Wawrzeńca Czyżewskiego współwłaściciela nieruchomości w Warszawie na przedmieściu Praga pod N. 238 i 239 położonej.

2. Karola Józefa Wołowskiego współwłaściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1485 położonej, oraz współwierzyciela sumy rs. 5326 k. 58 na tejże nieruchomości zabezpieczonej.

3. Ludwika Stokowskiego wierzyciela summy rs. 855 w większym kapitale rs. 1905 mieszczącej się, na nieruchomości w Warszawie pod Nr 1329 położonej, zabezpieczonej; toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego wyznacza się termin na dzień 1 (13) Lutego 1862 r. w Kancelarji Hypotecznej miasta Warszawy, gdzie wszyscy interesenci zgłosić się winni z prawami swemi pod prekluzją.

Warszawa d. 31 Paździer. (12 Listop.) 1861 r.

Hube.

(N. D 5202) *Pisarz Kancelarji Hypotecznej Gubernii Warszawskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionej śmierci:

1. Michała Ulic v. Ulicyn współwłaściciela nieruchomości w Warszawie pod N. 2288, i 2316B. położonych.

2. Józefy Kalinowskiej współwłaścicielki nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2781 i nieruchomości w Warszawie pod Nr. 3042 podług akt pruskich, a pod Nr. 3062A podług taryffy miejskiej położonych.

3. Hanny z Horowitzów Bergsohn Sonnenberg wdowy współwłaścicielki nieruchomości w Warszawie pod N. 2254 położonej.

4. Józefa Bauerfeind współwłaściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2739, 2740 położonych.

5. Izraela Baumrytter wierzyciela sumy złp. 588 gr. 12 z procentami i kosztami, pochodzącej z większej złp. 1272 z procentami i kosztami na nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2325 położonej zabezpieczonej; toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego wyznacza się termin na dzień 6 (18) Stycznia 1862 r. w Kancelarji Hypotecznej miasta Warszawy, gdzie wszyscy interesenci zgłosić się winni z prawami swemi pod prekluzją.

Warszawa d. 31 Paździer. (12 Listop.) 1861 r.

Hube.

(N. D. 3767) *Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Warszawskiej w Kaliszu.*

Po śmierci: 1. Antoniego Sulimierskiego, niegdy właściciela dóbr Węglowice i Brzeziny w Ogu Wieluńskim; 2. Karola Gutowskiego wierzyciela sum: a. rs. 1081 kop. $14\frac{1}{2}$, oraz rs. 955 kop. 50, na dobrach Żmożnej Woli w Okręgu Piotrkowskim pod Nr. 12 i 17 działu IV. hypotekowanych, i których pierwsza rozciąga bezpieczeństwo i na kapitale Karoliny Latalskiej pod N. 9 działu IV. na tychże dobrach lokowanym; otworzyły się spadki, do regulacji których wyznaczam termin ostateczny na dzień 14 (26) Lutego 1862 roku w tutejszej Kancelarji Ziemiańskiej pod prekluzją.

Kalisz dnia 3 (15) Sierpnia 1861 r.

Radca Dworu, J. Ziemięcki.

(N. D. 3766) *Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Płockiej.*

Z powodu śmierci Korduli-Teresy 2ch imion Dobrosielskiej współwłaścicielki sumy złotych polskich pięćset, dawniej na dobrach Lubianka z Okręgu Lipnowskiego w dziale czwartym pod numerem jedenastym wykazu hypotecznego zabezpieczonej, a obecnie pożyczką Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego spłaconej i w depozycie Dyrekcji Głównej tegoż Towarzystwa znajdującej się, tudzież współwłaścicielki sumy złotych polskich siedmset sześćdziesiąt siedm groszy dwadzieścia pięć i dwie trzecie, na tychże dobrach w dziale czwartym pod Nr. 15*a* wykazu hypotecznego intabulowanej, otworzyło się postępowanie spadkowe, które niniejszem ogłaszając, zawiadamia interesentów, iż termin do regulacji tegoż spadku przed podpisanym w Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Płockiej na dzień 19 (31) Marca 1862 roku oznaczony został.

Płock d. 27 Maja (8 Czerwca) 1861 r.

Radca Dworu, Perzanowski.

(N. D. 3770) *Pisarz Sądu Pokoju Okręgu i Miasta Warszawy Wydziału III.*

Po zgonie Gotliba Werner współwłaściciela kolonii w Józefosławiu Okręgu, Powiecie i Gubernii Warszawskiej w dn. 23 Listopada 1835 r. nastąpionym; toczy się postępowanie spadkowe, i termin do zakończenia takowego na dzień 7 (19) Lutego 1862 r. naznacza.

Warszawa dnia 4 (16) Sierpnia 1861 r.

Knoff.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE.

(N. D. 5046) *Sąd Pokoju Okręgu Piotrkowskiego.*

Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądanej regulacji hypoteki nieruchomości pod Nr. 532 przy ulicy Pocztowej w m. Powiatowem Piotrkowie położonej, Konstantego Paprockiego własne, uwiadamia interesentów, iż takowa nastąpi w Sądzie tutejszym dnia 14 (26) Lutego 1862 r. Wzywa ich przeto, aby się w powyższym terminie z dowodami swemi legalnie stawili pod skutkami art. 150, 154 i 160 prawa hypotecznego z r. 1818.

Ogłoszenie decyzji, jaka zapadnie w skutek regulacji nastąpi d. 16 (28) Lutego 1862 r.

Piotrków d. 28 Paździer. (9 Listop.) 1861 r.

Asesor Trybunału, p. o. Podsędka,
Asesor Kolegialny, Turchetti.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 4889) *Rząd Gubernialny Lubelski.*

Podaje do powszechnej wiadomości że w dniu 16 (28) Listopada r. b. w biurze Naczelnika Powiatu Bialskiego, przed Asesorem ekonomicznym Okręgu Bialskiego poczynając od godziny 11 rano odbywać się będzie głośna in plus licytacja na wieczyste wydzierżawienie poczynając od dnia 20 Maja (1 Czerwca) r. b. młyna o trzech gankach z foluszem położonego w dobrach Rządowych Malowa góra w Bialskim Powiecie na rzece Krzha wraz z osadą do tegoż należącą a obejmującą, przestrzeni w ogóle z wodami morg 17, prętów 7 miary nowo-polskiej a to pod zwykłemi do wieczystych dzierżaw warunkami.

Kanon z młyna tegorocznie obliczony i ustanowiony jest na rs. 1000 wyraźnie rubli srebrem tysiąc a podatek ofiary na rs. 50. Licytacja zaś rozpocznie się in plus w kupnego które jakkolwiek równać się powinno cztero-letniemu kanonowi i wynosi rs. 4,000, w miejsce atoli lat wolnych od opłaty kanonu ze względu że przyszły wieczysty dzierżawca znaczne koszta na odrestaurowanie tego rozkładu ponieść musi, wkupne od którego licytacja się rozpocznie oznacza się na rs. 1000 wyraźnie rs. tysiąc.

Do ubiegania się o tę dzierżawę przypuszczeni będą i starozakonni, byleby wyligitymowali się ze swej zamożności oraz że są młynarzami z profesji.

Każdy więc mający chęć zadzierżawienia tego zakładu winien po zaopatrzeniu się w odpowiednie świadectwo i gotowiznę na wkupne, zgłosić się w terminie i miejscu wyżej oznaczonym.

O innych warunkach do wieczystej dzierżawy tego młyna przepisanych pretendenci każdodziennie wyjąwszy świąt w biurze Wydziału Skarbu Rządu Gubernialnego Lubelskiego poinformować się mogą.

Lublin d. 10 (22) Października 1861 r.

p. o. Gubernatora Cywilnego,
Radca Stanu, Hermanowicz.
za Naczelnika Kancelarji, Szymański.

(N. D. 5005) *Rząd Gubernialny Augustowski.*

Stosownie do reskryptu Komisji Skarbu z dnia 21 Wrześ. (3 Października) r. b. Nr 43867ʝ19649 Rząd Gubernialny podaje do powszechnej wiadomości że w biurze Rządu Gubernialnego Augustowskiego w mieście Suwałkach na sali posiedzeń o godzinie 12 w południe dnia 21 Listopada (3 Grudnia) r. b. 1861 odbywać się będzie publiczna in plus licytacja na wydzierżawienie dochodu z rybołóstwa w jeziorach do dóbr Dowspuda należących na lat dwanaście i miesięcy pięć to jest od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1861ʝ2 roku do końca miesiąca Maja 1874 roku a mianowicie jezior:

1. Bolesty, Jałowe, Rospuda i Slepe od sumy rs. 294 k. 50.

2. Długie, Okrągłe, Omulimce i Wygierki od sumy rs. 267, a to pod warunkami ogólnemi wskazanemi rozporządzeniem Komisji Skarbu z dnia 16 (28) Lutego 1860 roku numer 11598 i 5096 a przez Rząd Gubernialny w dniu 18 (30) Kwietnia t. r. Nr. 19641ʝ995 przez Dziennik Urzędowy Nr. 20 z r. 1860 do powszechnej wiadomości podanemi i z dnia 28 Października (9 Listopada) 1860 r. N. 36269ʝ16526 zastrzegającem że bez wiedzy i nadzoru P. Sobolewskiego zarządzającego zakładem sztucznego rozmnożenia ryb, połowu takowych dopełniać nie wolno, i dodatkowem że dzierżawca obowiązany będzie w ciągu pierwszych trzech lat dzierżawy, każde jezioro własnym kosztem oczyścić z pni, gałęzi i drzewa jakie się w niem znajdują.

Każdy więc mający chęć udziału w powyższej licytacji obowiązany jest zgłosić się w terminie oznaczonym i złożyć:

a. Świadectwo kwalifikacyjne Postanowieniem Księcia Namiestnika Królewskiego z dnia 24 Stycznia 1818 r. przepisane.

b. Kwit kasy skarbowej na złożone vadjum $\frac{1}{4}$ części sumy dzierżawnej wyrównywające.

Aby zaś świadectwa kwalifikacyjne mogły być rozpoznane i w cześniej zatwierdzone, konkurenci obowiązani są takowe przedstawić Rządowi Gubernialnemu najpóźniej na dni 3 przed terminem licytacyjnym.

Przytem Rząd Gubernjalny oświadcza interesentom że żadne zastrzeżenia ze strony ubiegających się do tej dzierżawy przyjęte nie będą zatem deklaracje ich winny być bezwarunkowe, oraz każdy kto się utrzyma przy licytacji od daty podpisania protokółu licytacyjnego stanie się obowiązanym względem Rządu pod utratą złożonego vadium i ogłoszeniem na jego risico nowej licytacji, a chociażby zatwierdzenie tego protokółu lub nieprzyjęcie onego, później jak w miesiąc od daty jego spisania przez Komisję Skarbu nastąpiło, zrzeka się roszczenia ztąd wszelkiej pretensji do Skarbu.

Nakoniec Rząd Gubernialny ostrzega jeszcze współubiegających się aby niedopuszczali zmowy i udzielania sobie odstępnego, jako dążących do zmniejszenia korzyści jakie skarb z tej licytacji osiągnąć zamierzył, gdyż wrazie przeciwnym winni tego uchybienia do odpowiedzialności Sądowej pociągnięci zostaną.

Suwałki d. 27 Paźdz. (8 Listopada) 1861 r.

za Gubernatora Cywilnego,
Radca Rządu Gubernjalnego,
Radca Stanu, Bobrowski.
za Naczelnika Kancelarji, Tryniszewski.

(N. D. 4887) *Rząd Gubernialny Augustowski.*

Stosownie do reskryptu Komisji Skarbu z dnia 8 (20) Czerwca r. b. Nr. 27578ʝ12295 Rząd Gubernialny podaje do powszechnej wiadomości że w biurze Rządu Gubernialnego Augustowskiego w mieście Suwałkach na sali posiedzeń o godzinie 12 w południe w d. 21 Listopada (3 Grudnia) r. b. odbywać się będzie publiczna in plus licytacja na wydzierżawienie dochodu z rybołóstwa w kanałach jako też i rzekach Jegrznia, Łek i Dybły w obrębie łąk Biebrzańskich na lat trzy to jest od dnia 20 Maja (1 Czerwca) r. b. do tegoż dnia i miesiąca 1864 r. poczynając od sumy rs. 48 a to pod warunkami ogólnemi wskazanemi rozporządzeniem Komisji Skarbu z dnia 16 (28) Lutego r. z. Nr. 11598ʝ5096 a przez Rząd Gubernialny w dniu 18 (30) Kwietnia r. z. Nr. 19641ʝ995 do powszechnej wiadomości przez Dziennik Urzędowy Nr. 20 z r. 1860 podanemi każdy więc mający chęć udziału w powyższej licytacji, obowiązany jest zgłosić się w terminie oznaczonym i złożyć:

a) Świadectwo kwalifikacyjne postanowieniem Księcia Namiestnika Królewskiego z dnia 24 Stycznia 1818 r. przepisane.

b) Kwit kasy skarbowej na złożone vadium w kwocie rs. 12. Aby zaś świadectwa kwalifikacyjne mogły być wcześniej rozpoznane i zatwierdzone, konkurenci obowiązani są takowe przedstawić Rządowi Gubernialnemu najpóźniej na dni trzy przed terminem licytacyjnym. Przytem Rząd Gubernialny oświadcza interesentom że żadne zastrzeżenia ze strony ubiegających się do tej dzierżawy przyjęte nie będą zatem deklaracje ich winny być bezwarunkowe, oraz każdy kto się utrzyma przy licytacji od daty podpisania protokółu licytacyjnego stanie się obowiązanym względem Rządu pod utratą złożonego vadium i ogłoszeniem na jego risico nowej licytacji, a chociażby zatwierdzenie tego protokółu lub nie przyjęcie onego później jak w miesiąc od jego daty przez Komisję Skarbu nastąpiło zrzeka się roszczenia ztąd wszelkich pretensji. Nadto Rząd Gubernialny ostrzega jeszcze współubiegających się, aby nie dopuszczali zmowy i udzielania sobie odstępnego jako dążących do zmniejszenia korzyści jakie skarb z tej licytacji osiągnąć zamierzył, gdyż wrazie przeciwnym winni tego uchybienia do odpowiedzialności sądowej pociągnięci zostaną. Stosownie do reskryptu Komisji Skarbu z dnia 16 (28) Czerwca r. z. Nr. 36204ʝ16222 plus licytant obowiązany jest ponieść koszta ogłoszeń nietylko ostatniej, ale i poprzednich do skutku nie doszłych licytacji.

Suwałki d. 18 (30) Października 1861 r.

za Gubernatora Cywilnego,
Radca Gubernialny,
Radca Stanu, Bobrowski.
(3) za Naczelnika Kancelarji, Tryniszewski.

(N. D. 5139) *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernji Warszawskiej w Kaliszu.*

Do niewiadomego z pobytu wierzyciela hyp. dóbr Kiełczówki Andrzeja Brzostowskiego, z tytułu wierzytelności w dziale IV. pod Nr. 16 na rzecz tegoż zahypotekowanej.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. zawiadamia wszystkich interesowanych a głównie powyżej wymienionych iż dobra ziemskie Kiełczówka czyli Wola Kiełczowa z częścią Kiełczówki lit. B, oraz wszystkiemi przyległościami i przynależytościami w Ogu i Pcie Piotrkowskim Guber. Warszawskiej położone jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych sumę rs. 318 kop. $44\frac{1}{2}$, z mocy upoważnienia Dyrekcji Głównej z dnia 2 (14) Sierpnia 1861 roku Nr. 11742 są wystawione na przymusową sprzedaż przez licytacją publiczną, która odbywać się będzie w obec delegowanego Radcy Dyrekcji Szczegółowej Kaliskiej w dniu 23 Maja (4 Czerwca) 1862 r. poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarji hypotecznej przed Emilianem Ordonem Rejentem miejscowej Kancelarji Ziemiańskiej lub jego prawnym zastępcą, w mieście Kaliszu przy ulicy Józefiny w gmachu Sądowym. Vadium do licytacji oznaczone jest w kwocie rs. 900 w gotowiźnie lub w listach zastawnych z właściwemi kuponami. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5512. Warunki tej przedaży są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej Kaliskiej.

Ostrzezenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi wedle art. 25 powołanego na początku postanowienia Rady Administracyjnej.

Kalisz d. 18 (30) Października 1861 r.

Prezes, Szymanowski.
Pisarz, Janczewski.

(N. D. 5140) *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernii Warszawskiej w Kaliszu.*

Do niewiadomych z pobytu i nazwisk SSrów niegdy Lucyny z Kamockich Tymowskiej, wierzycielki sumy w dziale IV. pod Nr. 18 wykazu hypotecznego dóbr Kobieli Wielkich na rzecz tejże zabezpieczonej.

Na zasadzie art. 7 postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. zawiadamia wszystkich interesowanych a głównie powyżej wymienionych iż dobra ziemskie Kobiele Wielkie i Cieszątki z wszystkiemi przyległościami i przynależ. w Ogu Radomskim Pcie Piotrkowskim Gub. Warszawskiej położonej, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych sumę rs. 1173 k. $57\frac{1}{2}$ z mocy upoważnienia Dyrekcji Głównej z dnia 2 (14) Sierpnia 1861 r. N. 11744 są wystawione na przymuszoną sprzedaż przez licytacją publiczną, która odbywać się będzie w obec Delegowanego Radcy Dyrekcji Szczegółowej Kaliskiej w dniu 23 Maja (4 Czerwca) 1862 r. poczynając od godziny 10 z rana w kancelarji hypotecznej przed Janem Niwińskim Rejentem miejscowej Kancelarji Ziemiańskiej lub jego prawnym zastępcą w mieście Kaliszu przy ulicy Józefiny w gmachu Sądowym. Vadium do licytacji oznaczone jest w kwocie rubli srebrem 3120 w gotowiźnie lub w listach zastawnych z właściwemi kuponami. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 20625. Warunki tej przedaży są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej Kaliskiej.

Ostrzeżenie: Wrazie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi wedle art. 25 powołanego na początku postanowienia Rady Administracyjnej.

Kalisz dnia 19 (31) Października 1861 r.

Prezes, Szymanowski.
Pisarz, Janczewski.

(N. D. 5141) *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernii Warszawskiej w Kaliszu.*

Do niewiadomych z imion, nazwisk i pobytu SSrów niegdy:

1. Edmunda Nieszkowskiego b. właściciela dóbr Kąty.

2. Podobnież SSrów niegdy Tytusa Nieszkowskiego z tytułu praw w dziale 3 pod Nr. 7 i wierzytelności w dziale 4 pod Nr. 19 na dobrach Kąty na rzecz tegoż zahypotekowanych.

3. Podobnież SSrów Majrra Laskiera wierzyciela sumy w dziale IV. pod Nr. 29 na rzecz tegoż na dobrach Kąty zahypotekowanych.

4. Niewiadomej z pobytu Melanii z Potworowskich po Edmundzie Nieszkowskim pozostałej wdowy, jako wierzycielki sumy w dziale IV. pod Nr. 16, na dobrach Kąty zahypotekowanej.

Na zasadzie art. 7 postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. zawiadamia wszystkich interesowanych a głównie powyżej wymienionych iż dobra ziemskie Kąty z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami w Ogu i Pcie Wieluńskim Gubernii Warszawskiej położone, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych sumę rs. 226 k. 33½ z mocy upoważnienia Dyrekcji Głównej z d. 26 Lipca (7 Sierpnia) 1861 r. Nr. 11746 są wystawione na przymusową sprzedaż przez licytacją publiczną, która odbywać się będzie w obec delegowanego Radcy Dyrekcji Szczegółowej Kaliskiej w dniu 24 Maja (5 Czerwca) 1862 r. poczynając od godziny 10-tej z rana w kancelarji hypotecznej przed Edwardem Milewskim Rejentem miejscowej Kancelarji Ziemiańskiej lub jego prawnym zastępcą w mieście Kaliszu przy ulicy Józefiny w gmachu Sądowym. Vadium do licytacji oznaczone jest w kwocie rs. 817 w gotowiźnie lub w listach zastawnych z właściwemi kuponami. Licytacja rozpocznie się od sumy rsr 5167. Warunki tej sprzedaży są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej Kaliskiej.

Ostrzeżenie: W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi wedle art. 25 powołanego na początku postanowienia Rady Administracyjnej.

Kalisz dnia 19 (31) Października 1861 r.

Prezes, Szymanowski.
Pisarz Janczewski.

(N. D. 5142) *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernii Wiarszawskiej w Kaliszu.*

Do niewiadomych z pobytu wierzycieli hypoecznych dóbr Krępy:

1. Klotylda Karola Władysława braci i Aleksandry siostry nieletniego rodzeństwa Bronikowskich z powodu wierzytelności w dziale IV. pod Nr. 34 na rzecz ich zahypotekowanej.

2. Kazimierza Kruszewskiego jako wierzyciela sumy w dziale IV. pod Nr. 44 na dobrach tych zahypotekowanej.

3. Stanisława Kruszewskiego z powodu wierzytelności w dziale IV. pod Nr. 45 na rzecz tegoż zabezpieczonej.

Na zasadzie art. 7 postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r., zawiadamia wszystk ch interesowanych, a głównie powyżej wymienionych, iż dobra ziemskie Krępa składające się z folwarku i wsi zarobnej tegoż nazwiska, osady Józefów i lasu wraz z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami w Ogu Radomskim Powiecie Piotrkowskim Gubernii Warszawskiej położone, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych sumę rs. 242 kop. 51, z mocy upoważnienia Dyrekcji Głównej z dnia 2 (14) Siernia 1861 r. Nr. 11,747 są wystawione na przymusową sprzedaż przez licytacją publiczną, która odbywać się będzie w obec delegowanego Radcy Dyrekcji Szczegółowej Kaliskiej w dniu 24 Maja (5 Czerwca) 1862 r., poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarji hypotecznej przed Emilianem Ordonem Rejentem miejscowej Kancelarji Ziemiańskiej lub jego prawnym zastępcą, w mieście Kaliszu przy ulicy Józefiny w gmachu sądowym. Vadium do licytacji oznaczone jest w kwocie rs. 1155 w gotowiźnie lub w Listach Zastawnych z właściwemi kuponami. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3960. Warunki tej przedaży są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej Kaliskiej.

Ostrzeżenie: Wrazie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku, odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, wedle art. 25 powołanego na początku postanowienia Rady Administracyjnej.

Kalisz dnia 18 (30) Października 1861 r.

Prezes, Szymanowski.
Pisarz Janczewski.

(N. D. 5143) *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernii Warszawskiej Kaliszu.*

1. Stanisława i Romana Królikiewiczów współwłaścieli dóbr Kuźnicy starej jako niemających w hypotece objawionych zamieszkań prawnych.

2. Właścieieli dóbr Kuźnicy, Przystajni i Podłęża niewiadomych z imion i pobytu, z powodu zamieszczonego w dziale III. pod Nr. 3 dóbr Kuźnicy starej prawa czyszczenia rzeki, rowów, oraz poprawiania grobel przez włościan tych dóbr spełnić się mającego.

3. Skarbu Cesarstwa Rosyjskiego jako niemającego obranego w hypotece zamieszkania prawnego, z powodu kaucji na rzecz tegoż za Karolem-Józefem dwóch imion Jaeckielem zastępcą do wojska pod Nr. 14 w dziale IV. dóbr tych zapisanej.

4. Niewiadomego z pobytu wierzyciela hypotecznego dóbr Kuźnicy starej, Karola-Józefa 2ch imion Jaeckiela z powodu wierzytelności w dziale IV. pod Nr. 15 na rzecz tegoż zahypotekowanej.

Na zasadzie art. 7 postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r., zawiadamia wszystkich interesowanych, a gółwnie powyżej wymienionych, iż dobra ziemskie Kuznica stara z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami w Okręgu Częstochowskim Powiecie Wieluńskim, Gubernii Warszawskiej położone, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, sumę rub. sreb. 220 kop. 97, z mocy upoważnienia Dyrekcji Głównej z dnia 2 (14) Sierpnia 1861 r. Nr. 11,748 są wystawione na przymusową sprzedaż przez licytacją publiczną, która odbywać się będzie w obec delegowanego Radcy Dyrekcji Szczegółowej Kaliskiej w dniu 24 Maja (5 Czerwca) 1862 r. poczynając od godziny 10-tej z rana w Kancelarji hypotecznej przed Janem Niwińskim Rejentem miejscowej Kancelarji Ziemiańskiej lub jego prawnym zastępcą w mieście Kaliszu przy ulicy Józefiny w gmachu sądowym. Vadium do licytacji oznaczone jest w kwocie rs. 1120 w gotowiznie lub w listach zastawnych z właściwemi kuponami. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4875. Warunki tej przedaży są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej Kaliskiej.

Ostrzeżenie: W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi wedle art. 25 powołanego na początku postanowienia Rady Administracyjnej.

Kalisz dnia 19 (31) Października 1861 r.

Prezes Szymanowski.
Pisarz Janczewski.

(N. D. 5003) *Naczelnik Powiatu Gostyńskiego.*

Podaję do publiczne wiadomości iż w dniu 4 (16) Grudnia r. b. o godzinie 11 przed południem odbywać się będzie w biurze moim in minus licytacja przez deklaracje opieczętowane, napisane wedle wzoru poniżej zamieszczonego, na entrepryzę wystawienia domu drewnianego, dla sług kościelnych w Bedlnie, podług anszlagu zatwierdzonego na rs. 893 kop. 84.

Przystępujący do licytacji winien załączyć do deklaracji kwit którejkolwiek kasy Skarbowej na złożone vadium $^1/_{10}$ części sumy anszlagowej wyrównywające to jest rs. 89 kop. 38½.

Deklaracje przyjmowane będą tylko do godziny 11 przed południem, później składane za nieważne uznane zostaną.

Warunki licytacyjne, anszlag kosztów, oraz rysunek, w biurze mojem przejrzane być mogą.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia N. z dnia i numeru N. podaje niniejszą deklarację, iż obowiązuję się wziąść entrepryzę wystawienia domu dla sług kościelnych w Bedlnie za sumę rs. (tu wypisać literami) poddając się zarazem wszelkim warunkom i zastrzeżeniom przepisanym. Dowód kasy N. na złożone vadium rs. 89 kop. 38½ dołączam, które w razie nieutrzymania się przy entrepryzie sam odbiorę lub o którego przysłanie na mój koszt do N. upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia, miesiąca i roku N.

(podpisać imie i nazwisko.)

Kutno d. 4 (16) Października 1861 r.

J. Swiecimski.

(N. D. 5001) *Naczelnik Powiatu Gostyńskiego.*

Podaję do powszechnej wiadomości, iż w dniu 4 (16) Grudnia r. b. o godzinie 11 przed południem odbywać się będzie w biurze mojem in minus licytacja przez deklaracje opieczętowane, napisane wedle wzoru zamieszczonego w Nr. 185, 191 i 196 Gazety Rządowej z r. z. na entrepryzę reperacji kościoła parafialnego, tudzież ogrodzenia cmentarza kościelnego w mieście Gostyninie, podług anszlagu zatwierdzonego na rs. 3281 kop. 70½.

Przystępujący do licytacji winien załączyć do deklaracji kwit którejkolwiek kasy Skarbowej na złożone vadium $^1/_{10}$ części sumy anszlagowej wyrównywające, to jest rs. 328 kop. 17½.

Deklaracje przyjmowane będą tylko do godziny 11 przed południem, później składane za nieważne uznane zostaną.

Warunki licytacyjne, anszlag kosztów oraz rysunek, w biurze mojem przejrzane być mogą.

Kutno d. 10 (22) Października 1861 r.

J. Swiecimski.

(N. D. 5002) *Naczelnik Powiatu Kalwaryjskiego.*

Z powodu, że licytacja na reperacją kościoła w Urdominie w drugim terminie do skutku nie doszła, przeto odwołując się do obwieszczenia mego w Dzienniku Urzędowym Nr. 35 36 i 37 i w Gazecie Rządowej Nr. 193, 199 i 203 zamieszczonego, podaję do powszechnej wiadomości, iż w dniu 27 Listopada (9 Grudnia) r. b. od godziny 3 z południa w biurze tutejszego Powiatu odbywać się będzie w trzecim terminie licytacja, na entrepryzę reperacji tegoż kościoła, przez podanie opieczętowanych deklaracji, podług wzoru przy pierwotnym obwieszczeniu zamieszczonego.

Każdy przeto życzący ubiegać się o tę entreprypryzę w czasie i miejscu wyżej oznaczonym znajdować się zechce, gdzie anszlag wynoszący kwotę rs. 2255 kop. 92 i warunki do tej licytacji przepisane przejrzane być mogą.

Kalwarja d. 24 Paździer. (5 Listop.) 1861 r.

(2) Boguski.

(N. D. 5004) *Naczelnik Powiatu Przasnyskiego.*

Z mocy reskryptu Rządu Gubernialnego Płockiego z dnia 12 (24) Października 1861 r. Nr. 40,443, podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż w pierszym terminie w dniu 30 Listopada (12 Grudnia) 1861 r. odbywać się będzie w Magistracie miasta Przasnysza w obecności Pomocnika Naczelnika Powiatu:

Licytacja in minus od sumy rs. 907 kop. 49½ zatwierdzonemi przez władzę wykazami kosztów objętej, a ostatecznie wyżej powołanym reskryptem ustanowionej na entrepryzę reperacji Domu Szkolnego w mieście Przasnyszu, wystawienia drwalni, oparkanienia podwórza, oraz reperacji starych i sprawienia nowych utensyliów dla rzeczonej szkoły, a to stosownie do przepisów przez podanie opieczętowanych deklaracji, które tylko do godziny 3 z południa przyjmowane będą, później zaś złożone odrzuconemi zostaną.

Każdy więc mający chęć podjęcia się tej entrepryzy, winien do której bądź kasy miejskiej lub skarbowej, wnieść na vadium rs. 91 i kwit tejże kasy do deklaracji dołączyć, które to vadium nieutrzymującemu się przy licytacji zaraz powróconem zostanie, zaś utrzymującego się na kaucją policzonem będzie.

Warunki licytacji, anszlagi i rysunki, każdego czasu wyjąwszy dni świąteczne i niedziele w biurze moim przejrzane być mogą.

Przasnysz d. 22 Paździer. (3 Listop.) 1861 r.

(2) Aleksandrowicz.

Wzór do deklaracji.

W skutku ogłoszenia Naczelnika Ptu Przasnyskiego z d. 22 Października (3 Listopada) 1861 r. Nr. 12,083, podaję niniejszą deklarację, że obowiązuję się podjąć entrepryzy reperacji domu szkolnego w mieście Przasnyszu, oraz wystawienia drwalni, oparkanienia podwórza, oraz reperacji starych i sprawienia nowych utensylijów dla rzeczonej szkoły za sumę rub. sr. (wypisać liczbami i literami poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym, tudzież w ścisłem zastosowaniu się do zatwierdzonych anszlagów i rysunków.

Zaświadczenie kasy N. na złożone w niej vadium rs. 91 dołączam, które wrazie nieutrzymania się sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia N. miesiącu N. r. 1861.

(podpisać imie i nazwisko.)

(N. D. 4888) *Naczelnik Powiatu Płockiego.*

Stosownie do reskryptu Rządu Gubernialnego Płockiego z dnia 27 Lutego (11 Marca) r. b. N. 10821j332 podaję do publicznej wiadomości, iż w biurze mojem w dniu 13 (25) Listopada r. b o godzinie 11-ej z rana odbędzie się licytacja in minus poczynając od sumy anszlagowej rs. 2015 kop. 72, na entrepryzę restauracji kościoła parafialnego we wsi Krysku, a to przez złożenie opieczętowanych deklaracji wedle wzoru poniżej umieszczonego pisać się winnych, które w dniu tym tylko do godziny 10½ z rana przyjmowane będą. Każdy zatem mający chęć podjęcia się rzeczonej entrepryzy, obowiązany jest złożyć na vadium rs. 201 kop. 57 w gotowiźnie w którejkolwiek kasie i dołączyć kwit że takowe vadium w jej depozycie znajduje się, które nieutrzymującemu się przy licytacji zaraz powrócone zostanie.

Inne warunki licytacyjne w każdym czasie prócz świąt w biurze mojem przejrzane być mogą

Płock dnia 4 (16) Października 1861 r.

(3) Radca Dworu, Rode.

Wzór do deklaracji

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Płockiego z dnia 4 (16) Października r. b. N. 17445 podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się wziąść w entrepryzę wyrestaurowanie kościoła parafialnego we wsi Krysku, a to za sumę rs.N. (tu wypisać sumę literami), poddając się wszelkim okowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym. Zaświadczenie kasy N. na złożone w niej vadium rs. 201 kop. 57 wynoszące dołączam, które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę, lub o odesłanie na pocztę na mój koszt do N. upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia N. miesiąca N. 1861 roku.

(podpisać imie i nazwisko.)

(N. D. 4859) *Naczelnik Powiatu Płockiego.*

Stosownie do reskryptu Rządu Gubernialnego z dnia 13 (25) Marca r. b. Nr. 14976j412 podaję do publicznej wiadomości iż w biurze moim w dniu 13 (25) Listopada r. b. o godzinie 11 z rana odbywać się będzie w trzecim terminie licytacja in minus poczynając od sumy anszlagowej rs. 6103 kop. 2½ na entrepryzę pobudowania nowego murowanego kościoła Parafialnego, we wsi Rządowej Proboszczewice, a to przez złożenie opieczętowanych deklaracji wedle wzoru poniżej zamieszczonego pisać się winnych, które w dniu tym tylko do godziny 10½ z rana przyjmowane będą.

Każdy zatem mający chęć podjęcia się rzeczonej entrepryzy obowiązany jest złożyć na vadium rs. 610 kop. 30 wgotowiźnie w której kolwiek kasie i dołączyć kwit na dowód że takowe vadium w depozycie jej znajduje się, które nieutrzymującemu się przy licytacji zaraz zwrócone zostanie.

Inne warunki licytacyjne w każdym czasie prócz świąt w biurze moim przejrzane być mogą.

Płock d. 7 (19) Października 1861 r.

Radzca Dworu, Rode.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu z d. 7 (19) Października r. b. Nr. 18.858, podaję niniejszą deklaracją iż obowiązuję się wziąść w entrepryzę pobudowanie nowego murowanego kościoła Parafialnego we wsi Rządowej Proboszczewicach a to za sumę rs. N. (tu wypisać sumę literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym. Zaświadczenie kasy N. na złożone w niej vadium rs. 610 kop. 30 wynoszące dołączam, które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę, lub o odesłanie na pocztę do N. na mój koszt upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia N. mca N. 1861 r.

(podpisać imie i nazwisko.)

(N. D. 4982) *Naczelnik Powiatu Bialskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w biurze Naczelnika Powiatu Bialskiego odbywać się będzie na dniu 23 Listopada (5 Grudnia) 1861 roku na entrepryzę budowy domu dla szkoły g. u. oraz wystawienia przy tymże budynku ekonomicznego w mieście Łomazach i zakupienie placu na te budowlę in minus licytacja przez składanie opieczętowanych delaracji od sumy rs. 801 kop. 30¾, anszlagiem przez Komisję Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego pod d. 5 (17) Sierpnia 1861 r. zatwierdzonym wykazanej; mający więc chęć podjęcia się tej entrepryzy, zechcą się w powyższym terminie zgłosić do biura Naczelnika Powiatu Bialskiego i złożyć opieczętowane deklaracje na ręce Sekretarza Powiatu, przy załączeniu świadectwa kasy tegoż Powiatu na złożone w niej vadium w kwocie rs. 80 kop. 13. Deklaracje takowe do godziny 12 z rana w dniu powyższym jako terminie do licytacji oznaczonym, składane i pisane być powinny podług niżej zamieszczonego wzoru, inaczej bowiem i niewyraźnie napisane, lub skrobane i poprawione, bez dołączenia vadium lub w nieoznaczonym czasie podane, przyjęte nie będą.

Warunki do licytacji, plan i anszlag kosztów są do przejrzenia każdego czasu w biurze rzeczonego Naczelnika Powiatu.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia 25 Października (6 Listopada) 1861 r., podaję niniejszą deklaracje, iż obowiązuję się dopełnić wystawienie domu dla szkoły g. u., oraz wystawienie przy tymże budynku ekonomicznego w m. Łomazach przy zakupienu placu na te budowę, według planu i anszlagu przez Komisję Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych zatwierdzonego, za sumę rs. kop. wyraźnie rubli srebrnych poddając się wszelkim warunkom i zastrzeżeniom objętych w warunkach licytacyjnych. Zaświadczenie Kasy Powiatowej na złożone w niej vadium w kwocie rs. 80 kop. 13 załączam, które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę. Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia N. miesiąca N. roku N.

(Podpisać imie i nazwisko).

Biała d.25 Paździer. (6 Listopada) 1861 r.

(2) za Radcę Dworu, Rzewuski.

(N. D. 5013) *Rada Szczegółowa Warszawskiego Instytutu Głuchoniemych i Ociemniałych.*

Podaje do wiadomości. iż w dniu 20 Listopada (2 Grudnia) r. b. o godzinie 5 po południu w sali posiedzeń tejże Rady odbędzie się licytacja przez opieczętowane deklaracje na dostawę dla rzeczonego Instytutu rozmaitych przedmiotów jako to: sukna, mięsa, mąki, kaszy, grochu, masła, octu, oleju, węgli kamiennych, świec, mydła, i t. p., w czasie od dnia 1 Stycznia 1862 r. do tegoż dnia i miesiąca 1863 r.

Pragnący podjąć się tej dostawy, mogą przejrzeć warunki licytacyjne, oraz wzór do deklaracji w Kancelarji Instytutu codziennie, wyjąwszy niedziele i święta od godziny 9 do 12 i od 3 do 6.

Przystępujący do licytacji obowiązani są złożyć poprzednio w kasie Instytutu vadium, w wysokości oznaczonej w warunkach licytacyjnych.

Warszawa dnia 8 Listopada 1861 r.

Prezydujący,

(2) Tajny Radca, Białoskórski.

(N. D. 5107) *Управленіе Генералъ-Интенданта I. Арміи.*

По безуспѣшности торговъ, производившихся въ Кiевской Казенной Палатѣ на поставку въ 1862 г., провiанта въ магазины и пункты Кiевской Губернiи и въ Брестскiе магазины, назначаются новые на эту поставку торги въ Управленiи Генералъ-Интенданта 17 (29) Ноября, 22 Ноября (4 Декабря) сего года

Генералъ-Интендантъ Армiи, объявляя о семъ ко всеобщему свѣденiю, приглашаетъ желающихъ участвовать въ означенныхъ торгахъ, явиться въ Управленiе въ опредѣленные сроки съ законными залогами, присовокупляя, что торги эти будутъ производиться на основанiяхъ, изъясненныхъ въ объявленiи, припечатанномъ въ Офицiальной Газетѣ N. 205, 207 и 208 и что кондицiи, на основанiи коихъ должна быть произведена поставка провiанта и количества требующiяся въ заготовленiю, желающiе могутъ видѣть въ Управленiи Генералъ-Интенданта Армiи, ежедневно съ 9 часовъ утра до 3хъ часовъ по полудни.

Г. Варшава 31 Октября 1861 года.

Генералъ-Интендантъ,

(2) Синельниковъ.

(N. D. 5109) *Командиръ Варшавской Инженерной Команды.*

Сего мѣсяца 7 (19) и 10 (22) чиселъ въ 11 часовъ утра назначены торги при Варшавской Инженерной Командѣ, на продажу старой черѣпицы полученной отъ перестройки крышъ надъ строенiями.

(3) Г. Варшава 2 Ноября 1862 года.

(N. D. 5198) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Marcina i Łucji z Beszofów małżonków Wolskich obywateli w Warszawie przy ulicy Kościelnej pod Nr. 1878 w domu własnem mieszkających, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Jana Klockiewicza Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernii Warszawskiej w Warszawie przy ulicy Freta pod N. 248 i 249 mieszkającego obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 750 z procentem od dnia 2 Stycznia 1858 r. do dnia 2 Stycznia 1860 roku rubli srebrem 75 wynoszącego, tej ostatniej kwoty z procentem 5% od d. 8 (20) Lutego 1860 r. kosztów procesu rs. 61, oraz i innych kosztów od Józefa Rajkiewicza obywatela i właściciela nieruchomości w Warszawie pod N.1926 położonej obecnie w głównem więzieniu karnem w Warszawie pod N. 563 zostającego, protokółem Stanisława Skierkowskiego komornika przy Trybunale Cywilnym Gubernii Warszawskiej w Warszawie w dniu 11 (23) Lutego 1861 r. w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Zakątnej pod Nr. 1926 w gminie Magistratu miasta Warszawy pod jurysdykcją Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału I. w cyrkule II. Policji Wykonawczej i Administracyjnej położona, jedną księgą wieczystą objęta, stoi na gruncie emfiteutycznym do Kasy Ekonomicznej miasta Warszawy należącym, z którego rocznie na Šty Marcin opłaca się czynsz w ilości rs. 3 kop. 45, prawem własności do egzekwowanego Józefa Rajkiewicza należąca w posiadaniu Józefa Ulasińskiego jako ustanowionego dozorcy czyli administratora protokółem w dniu 22 Września (4 Października) 1858 roku przez Antoniego Szadkowskiego Komornika sporządzonym zostająca.

Na gruncie tej nieruchomości egzystują następujące zabudowania:

1. Oficyna masiv murowana o parterze i dwóch piętrach blachą żelazną kryta dwa kominy murowane mająca.

2. Oficyna o parterze i jednym piętrze z drzewa pobudowana wytynkowana gontami kryta komin murowany mająca.

Pomiędzy powyższemi oficynami jest chlewy z desek deskami kryty, własnością Macieja Barkowskiego być mający.

3. Komórki z desek w słupy drewniane postawione gontami kryte.

4. Oficyna o parterze w słupy z drzewa pobudowana, jedną ścianę boczną szczytową masiv murowaną mająca, dach w połowie gontami a w drugiej połowie deskami kryty z kominem murowanym.

5. Kloaka z desek w słupy deskami kryta.

6. Stajenka z desek deskami kryta własność Jana Borzymowskiego stanowić mająca.

7. Parkan z drzewa w słupy postawiony z bramą dwuskrzydłową i furtką. Pomiędzy powyżej opisanemi zabudowaniami i parkanem jest podwórze w części brukowane.

Plac jest rozległy w sposobie przybliżonym na długość arszynów 49, werszków 10, a na szerokość z frontu arszynów 19 werszków 12, od tyłu arszynów 13, werszków 8.

Narzędzi do gruntu przywiązanych do gaszenia ognia nie ma.

Lokatorów w zajętej nieruchomości jest 13, z imion i nazwisk w akcie zajęcia wymienionych z których tytułem ceny najmu rocznie na rs. 481 kop. 20 opłacają.

Obszerniejsze opisanie zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u dyrygującego sprzedażą Jana Klockiewicza Patrona przy Trybunale Cyw. Gub. Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 248 i 249 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej wWarszawie w Wydziale I. złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczone zostało:

1. JW. Teodorowi Andrault Prezydentowi Magistratu miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 462 urzędującemu, na ręce Władysława Rymkiewicza Urzędnika tegoż Magistratu.

2. Jakóbowi Kwiatkowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału I. w Warszawie pod N. 1767 urzędującemu na ręce własne, obudwom dnia 2 (14) Marca 1861 r.

Wniesione do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie dnia 23 Czerwca (5 Lipca) 1861 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 4 (16) Września 1861r.

Sprzedażą dyrygować będzie Jan Klockiewicz Patron Trybunału którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 30 Czerwca (12 Lipca) 1861 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie dnia 30 Czerwca (12 Lipca) 1861 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w powyższym terminie pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży rzeczonej nieruchomości, termin do drugiej publikacji tychże warunków oznaczonym został na dzień 18 (30) Września r. b. godzinę 10 zrana a po odbyciu takowego w tymże dniu oznaczonym został termin do trzeciej publikacji rzeczonych warunków na dzień 2 (14) Października r. b. godzinę 10 z rana, po odbyciu zaś takowego w terminie oznaczonym w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie wyrokiem Trybunału w tymże dniu wydanym oznaczonym został termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości wyż rzeczonej w Warszawie pod Nr. 1926 położonej na dzień 24 Października (5 Listopada) 1861 r. godzinę 10 z rana w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 549.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1600 jaką popierający subhastacją małżonkowie Wolscy podają.

Warszawa d. 13 (25) Października 1861 r.

Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomości pod Nr. 1926 położona, przysądzoną została przygotowawczo Janowi Klockiewiczowi Patronowi za sumę rs. 1600 i Trybunał tutejszy wyrokiem dnia 24 Października (5 Listopada) 1861 r. zapadłym, termin do ostatecznej sprzedaży wspomnionej nieruchomości wyznaczył na dzień 7 (19) Grudnia 1861 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549, a licytacja zacznie się od sumy powyższej to jest rs. 1600, lub też od ²/₃ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego, jeśli taksa przez Trybunał nakazaną zostanie.

Warszawa d. 6 (18) Listopada 1861 r.

Radca Dworu, Zgórski

(N. D. 5152) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Leona Popławskiego Radcy Stanu, właściciela dóbr Czechowice z przyległościami w tychże dobrach Okręgu, Powiecie i Gubernii Warszawskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernii Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 435 z procentem i kosztami od Franciszka i Franciszki z Windygów małżonków Iwińskich w Wielkiej-Woli Okręgu Warszawskim, oraz Doroty z Dybowskich i Jana małżonków Windygów, kolonistów w Odolanach Okręgu Warszawskim zamieszkałych, protokółem Antoniego-Onufrego Szadkowokiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 22 Grudnia 1860 (3 Stycznia 1861 r.) sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

CZĘŚĆ GRUNTU

w dobrach Czechowice, Okręgu, Powiecie i Gubernii Warszawskiej pod Okręgiem Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału II. w gminie Pęcice, parafii Pęcice, prawem własności do Franciszka i Franciszki z Windygów małżonków Iwińskich oraz do Jana i Doroty z Dybowskich małżonków Windygów należąca, i w ich posiadaniu zostająca, z pół włóki gruntu składająca się z którego do Skarbu Królestwa rocznie rs. 9 opłaca się.

Przez ten grunt przechodzi trakt z Czechowic do Pęcic i Reguł, oraz droga wiodąca do kolonii dóbr Gołąbki.

Wysiew na gruncie tym z pół włóki gruntu składającym się, zależy od upodobania właściciela, a zbiór z tego stanowi cały dochód, ciężary gruntowe są zawisłemi od zaprowadzonych zasiewów.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętego i zaaresztowanego gruntu znajdują się w akcie u dyrygującego sprzedażą Teodora Łąckiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernii Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunków przedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczone:

1. Tomaszowi Kalisiewiczowi, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału II. w Warszawie pod Nr. 549 urzędującemu, na ręce Franciszka Dziaszkowskiego Podpisarza tegoż Sądu.

2. Karolowi Cramerowi, Wójtowi gminy Pęcice, tamże w Pęcicach Okręgu Warszawskim zamieszkałemu, na ręce własne, obudwom dnia 20 Kwietnia (2 Maja) 1861 r.

Wniesiono do księgi wieczystej dóbr Czechowice w Okręgu Warszawskim położonych w Warszawie d. 27 Maja (8 Czerwca) 1861 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowa w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków przedaży odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 4 (16) Września 1861 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Patron przy Trybunale tutejszym którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 8 (20) Czerwca 1861 r.

Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej wWarszawie dnia 10 (22) Czerwca 1861 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 4 (16) Września, 18 (30) Września i 2 (14) Października 1861 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży części gruntu w dobrach Czechowice Okręgu Warszawskim położonej, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 2 (14) Października 1861 r. termin do przygotowawczego przysądzenia powyższej części gruntu wyznaczył na dzień 23 Października (4 Listopada) 1861 r. godzinę 10 rano w którym to terminie wspomniona część gruntu przysądzoną została przygotowaczo Teodorowi Łąckiemu Patronowi za sumę rs. 300 i Trybunał tutejszy wyrokiem tejże daty 23 Października (4 Listopada) 1861 r. termin do ostatecznej sprzedaży wspomnionej części gruntu w dobrach Czechowice Okręgu Warszawskim położonej, wyznaczył na dzień 5 (17) Grudnia 1861 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 300 jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego.

Warszawa d. 30 Paźdz. (11 Listopada) 1861 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. 5199) Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym Gubernii Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 248j9 zamieszkały, jako Obrońca Marcelego Chypczyńskiego, ogłasza niniejszym iż z mocy wyroku Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie na dniu 13 (25) Stycznia 1861 r. z powództwa tegoż Marcelego Chybczyńskiego przeciwko Tomaszowi Smolińskiemu jako szczególnemu i Mikołajowi Woronieckiemu jako przydanemu, opiekunom nieletnich Teodory Gybryela Chybczyńskich po Marjannie z Woronieckich Chybczyńskiej pozostałych dzieci w małżeństwie z tymże Marcelim Chybczyńskim spłodzonych na rzecz tychże czyniącym, przez Grzybowskiego Patrona bronionym zapadłego, sprzedane zostaną przez publiczną licytacją w drodze działów po rzeczonej Marjannie z Woronieckich Chybczyńskiej popierających nieruchomości poniżej wyszczególnione to jest:

1. Nieruchomość pod Nr. 2832 i 2825 w Warszawie przy ulicy Tamka położona składająca się z następujących zabudowań.

a. Domu frontowego masiv murowanego mieszkalnego blachą żelazną krytego, o piwnicach, sklepionych, parterze, pierwszym i drugim piętrze, ze skrzydłami.

b. Oficyny mieszkalnej masiv murowanej, blachą żelazną krytej, o piwnicach z podkładem z belek, parterze, pierwszym piętrze.

c. Oficyny mieszkalnej z wozownia i stajnią z drzewa blachą żelazną krytej o parterze i mieszkaniach poddasznych.

d. Komórek, kloak, z izby mieszkalnej z drzewa dachówką karpiówką krytych.

e. Stajni i wozowni z drzewa dachówką karpiówką krytych.

f. Pompy ze studnią.

g. Sztachet i bramy.

h. Rozmaitych zabudowań drewnianych.

i. Parkanów,

k. Bruku.

l. Placu pod całkowitą posesją i ogrodu 2147 łokci kwadratowych ziemi w sobie obejmującego, oddzielnie osztachetowanego z bramą.

ł. Szopy.

2. Nieruchomość pod Nr 2823 w Warszawie przy ulicy Zajęczej położona składająca się.

a. Z domu frontowego mieszkalnego masiv murowanego oparterze i piętrze, z mieszkaniami poddasznemi i piwnicami, pokrytego dachówką karpiówką z występem schodowym.

b. Z oficyny mieszkalnej masiv murowanej o parterze i piętrze z mieszkaniami poddasznemi i suterynami pokryte dachówką z przybudowaniem na schody.

c. Z wozowni i stajni z drzewa o parterze z piętrem dachówką karpiówką krytych.

d. Z kloak z drzewa pokrytych dachówką karpiówką.

e. Z pompy balami cembrowanej

f. Z bruku.

g. Z parkanu.

h. Z placę pod całą posesją.

Zbiór objaśnień i warunki sprzedaży oraz taxy przejrzane być mogą u podpisanego Patrona sprzedaż tę popierającego lub w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego wydziału 3.

Po odbyciu w dniu 9 (21) Października 1861 roku pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości rzeczonych, termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia onych w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 549 przed Wojciechem Komosińskim Sędzią Trybunału delegowanym na dzień 22 Listop. (4 Grudnia) 1861 r. godzinę 10 z rana wyznaczonym został.

Licytacja nieruchomości Nr. 2832 i 2825 zacznie się od sumy rs. 28,294 k. 76½.

Zaś nieruchomości Nr. 2823 od sumy rs. 21175 kop. 20½ jako wartości przez biegłych wynalezionej.

Vadium do nieruchomości Nr. 2832 i 2825 w kwocie rs. 3000, a do nieruchomości Nr. 2823 rs. 2500 złożyć należy.

Warszawa d. 14 (26) Października 1861 r.

Jan Klockiewicz, Patron.

ZAPOWY EDYKTALNE.

(N. D. 5125) Zapozew niewiadomego z pobytu Jerzego Lindemann.

Na żądanie Karoliny z Schmidtów Lindemann Jerzego Lindemann dotychczasowej żony we wsi Ręczaje Powiecie Stanisławowskim Gubernii Warszawskiej zamieszkałej, od której Karol Thime Obrońca przy Senacie, Adwokat przy Sądzie Konsystorskim Ewangelicko-Augsburgskim kroki prawne czyni. Zapozwanym zostaje Jerzy Lindemann wyrobnik z pobytu niewiadomy, ostatnio zamieszkanie we wsi Ręczajach Powiecie Stanisławowskim Gubernii Warszawskiej mający.

Ażeby za rok od daty pierwszego ogłoszenia tego pozwu stawił się na audjencji Sądu Konsystorskiego Ewangelicko-Augsburgskiego w Warszawie pod Nr. 1286 posiedzenia odbywającego o godzinie 6tej wieczorem w każdą pierwszą Środę miesiąca lub za przywołaniem tej sprawy, gdzie powódka wniesie żądanie:

Ażeby Sąd Konsystorski małżeństwo między nią, a pozwanym w kościele Parafialnym Radzymińskim d. 8 (20) Października 1844 r. zawarte z winy pozwanego rozwiązał, czyli rozwód pomiędzy powódką, a pozwanym wyrzekł z winy tegoż przy skazaniu go na koszta,

z zassd:

1. Że pozwany opuściwszy powódkę nie dał o sobie żadnej wiadomości, a gdy pobyt jego wyśledzonym być nie mógł. Konsystorz Ewangelicko-Augsburgski na zasadzie odezwy Rządu Gubernialnego Warszawskiego z d. 25 Września (7 Paździer) 1861 r. Nr. 84170j25727 udzielił powódce w d. 20 Paździer. (1 Listopada) 1861 r. N. 3405 pozwolenie do zapozwania męża jako niewiadomego z pobytu. 2. Że powódka żądanie swoje uzasadnia na udowodnionem opuszczeniu przez męża na przepisach art. 155 i 156 prawa o małżeństwie z r. 1836. 3. Że zwrot kosztów poda na art. 130 K. P. S. (1)

(N. D. 4946) *Sąd Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydział I.*

Zapozywa Aleksandra Zielińskiego, katolika lat 16 mającego, urodzonego w Warszawie z Katarzyny i Ignacego małż. Zielińskich, trudniącego się wyrobkiem, ażeby się w ciągu dni 30 w Sądzie Poprawczym stawił, lub teraźniejsze swe zamieszkanie wskazał po upływie bowiem tego czasu listami gończemi ściganym będzie.

Warszawa dnia 17 (29) Października 1861 r.

p. o. Sędziego Prezydującego, Popławski.

OSTRZEŻENIA.

(N. D. 5101) *Urząd Loterji w Królestwie Polskiem.*

Na zasadzie doniesienia dzierżawcy dochodów z loterji Klasycznej, w Królestwie Polskiem W. Jakubowskiego, Urząd Loterji podając do powszechnej wiadomości, że następujące losy wygrane mianowicie: ¼ Nr. 7261, ¼ Nr. 15854, ¼ Nr. 18553, ²/₂ Nr. 678, ½ Nr. 17538 lit. *A*, ¼ Nr. 1173 lit. *a*, ¼ Nr. 1206 lit. *c*, ¼ 1228 lit. *b*, ¾ Nr. 1414 lit. *b*, *c*, *d*, ¼ Nr. 1561 lit. *c*, ¼ Nr. 1774, ¼ Nr. 3130 lit. *a*, ⁴/₄ Nr. 3297, ¾ Nr. 6190 lit. *a*, *b*, *d*, ¼ Nr. 8137 lit. *a*, ²/₄ Nr. 8347 lit *b*, *c*, ¼ Nr. 8436 lit. *c*, ⁴/₄ Nr. 14062, ¼ Nr. 14314 lit. *c*, ¼ Nr. 14327 lit. *a*, *b*, *c*, ⁴/₄ Nr. 15004, ⁴/₄ Nr. 20013, ¼ Nr. 20024 lit. *d*, ¾ Nr. 20136 lit. *a*, *b*, *c*, ⁴/₄ Nr. 20470, ¼ Nr. 21045, lit. *b*, ¼ Nr. 21243 lit. *a*, ²/₄ Nr. 22171 lit. *b*, *d*, ¼ Nr. 22262 lit. *c*, ¼ Nr. 22530 lit. *c*, ¼ Nr. 24361 lit. *a*, ¼ Nr. 21430 lit. *b*, z Iej Klasy,—oraz ¼ Nr. 249, ¼ Nr. 253, ¼ Nr. 4293, ¼ Nr. 7363, ²/₂ Nr. 5069, ½ Nr. 5472 lit. *B*, ²/₂ Nr. 10064, ¼ Nr. 13006 lit. *B*, ²/₂ Nr. 13125, ½ Nr. 19444 lit. *B*, ²/₄ Nr. 1754 lit. *a*, *b*, ¼ Nr. 4759, ¼ Nr. 12155 lit. *d*, ²/₄ Nr. 12192 lit. *a*, *b*, ²/₄ Nr. 12505 lit. *a*, *d*, ²/₄ Nr. 12678, ²/₄ Nr. 14196 lit. *a*, *d*, ¼ Nr. 20423 lit. *d*, ¼ Nr. 20469 lit. *a*, ¼ Nr. 21219 lit. *a*, ¼ Nr. 22808 lit *b*, ¼ Nr. 24296 lit. *b*, z IIej Klasy Igo Oddziału Loterji na dobra Szymanow i Seroki zaginęły, wzywa teraźniejszego posiadacza onych, aby takowe bądź w Kantorze wspomnionego dzierżawcy, bądź w Urzędzie Loterji złożył, albowiem żadnej z nich korzyści odnieść niemoże.

Warszawa d. 27 Paźdz. (8 Listopada) 1861 r.

(1) Naczelnik Urzędu, Baron Mengden.

p. o. z Delegacji Sekretarza J. K. Noiński.

(N. D. 5102) *Urząd Loterji w Królestwie Polskiem.*

Na zasadzie otrzymanego od dzierżawcy dochodów z Loterji Klasycznej w Królestwie Polskiem, doniesienia, Urząd Loterji podaje do powszechnej wiadomości że losy następujące: ¼ Nr. 6045 lit. *c*, ¼ Nr. 16849 lit. *a*, ¼ Nr. 22760 lit. *a*, ¼ Nr. 24409 lit. *a*, z Iej Klasy,—oraz ¼ Nr. 1909 lit. *b*, ¼ Nr. 1950 lit. *b*, ¼ Nr. 3410 lit. *c*, ½ Nr. 3820, lit. *A*, ¾ Nr. 6013 lit. *a*, *b*, *c*, ¼ Nr. 6050 lit. *b*, ¼ Nr. 8376 lit. *b*, ½ Nr. 8921 lit. *A*, ¼ Nr. 14352 lit. *d*, ¼ Nr. 14476 lit. *b*, ⁴/₄ Nr. 14493 lit. *d*, ¼ Nr. 14499 lit. *d*, ¼ Nr. 16710 lit. *a*, ²/₄ Nr. 18033 lit. *b*, *c*, i ¼ Nr. 18828 z IIej Klasy, Igo Oddziału Loterji Szymanowskiej, zaginęły, wzywa teraźniejszego posiadacza o złożenie takowych bądź w Kantorze wspomnionego dzierżawcy, bądź w Urzędzie Loterji, albowiem żadnej z nich korzyści odnieść nie może.

Warszawa d. 26 Paźdz. (7 Listopada) 1861 r.

(1) Naczelnik Urzędu, Baron Mengden.

p. o. z Delegacji Sekretarza J. K. Noiński.

(N. D. 5204) *Urząd Loterji w Królestwie Polskiem.*

Na zasadzie otrzymanego od dzierżawcy dochodu z Loterji w Królestwie pod dniem 4 (16) Listopada r. b. Nr. 7487 doniesienia, że ⁵/₅ losu Nr. 13,749, ⁵/₅ Nr. 16,471, ⁵/₅ Nr. 16,472, ⁵/₅ Nr. 16,473, ⁵/₅ Nr. 16,474, ⁵/₅ Nr. 16,475, ⁵/₅ Nr. 16,477, ⁵/₅ Nr. 16,478, ⁵/₅ Nr. 16,479 i ⁵/₅ Nr. 16,480, z 5ej klasy 98 Loterji wydane z Kantoru Expedycji Pilkiej Kolektorowi Manas Wejsgross z Janowa, przez tegoż zagubione zostały, Urząd Loterji podając o tem do powszechnej wiadomości, wzywa teraźniejszego posiadacza o zwrot owych, a zarazem ostrzega wszystkich, iżby losów tych nie nabywali, gdyż żadnej korzyści z nich nie odniosą, wygrane bowiem jeżeli jakie padną, tylko właścicielom w Kontroli Kolektora zapisanym wypłacone zostaną.

Warszawa d. 6 (18) Listopada 1861 r.

Naczelnik Urzędu, Baron Mengden.

p. o. z Delegacji Sekretarza,

J. K. Noiński.

(N. D. 5103) *Urząd Loterji w Królestwie Polskiem.*

Na zasadzie doniesienia dzierżawcy dochodów z Loterji Klasycznej w m. Warszawie podając do wiadomości, iż ¼ losu pod N. 4764 lit. *a*, z 3 klasy 2go Oddziału, Loterji Szymanowskiej, przypadkowo zaginęła, ostrzega zarazem teraźniejszego posiadacza, że żadnej korzyści z takowej nie odniesie gdyż wygrana tylko właścicielowi w Kontroli Kolektora zapisanemu wypłaconą zostanie.

Warszawa d. 26 Paździer (7 Listop.) 1861 r.

Naczelnik Urzędu, Baron Mengden.

Sekretarz Urzędu,

(2) p. o. z delegacji, J. K. Noiński.